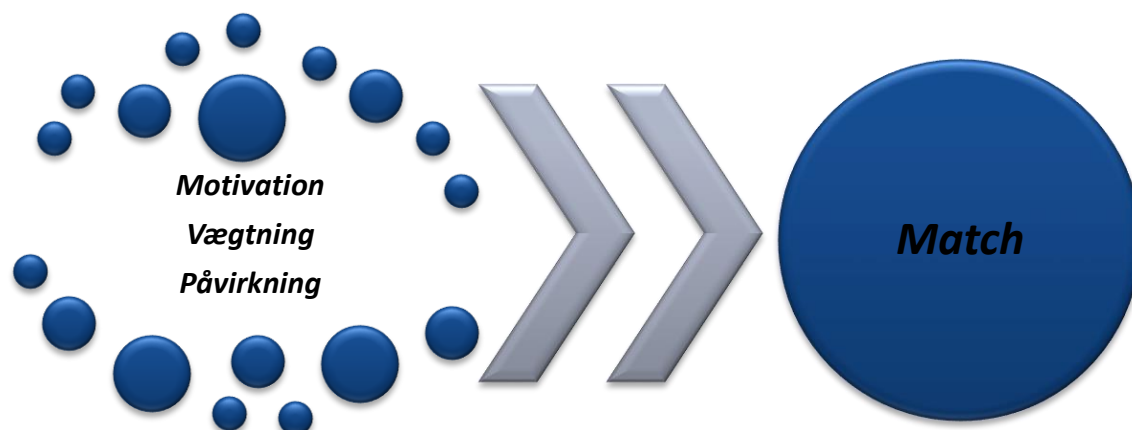

Myndighedsrådgiverens match af anbringelsessted - hvem eller hvad styrer processen?

MBU 2019, 4. semesteropgave

Masterafhandling
Aalborg Universitet

Gruppe 2

Monika Sindberg Gunderlund
Sisi Ploug Pedersen

Vejleder

May-Britt Søndergaard Justesen

Antal anslag

103.107

Indhold

Abstract	3
Kapitel 1 Problemfelt	4
Indledning.....	4
Præsentation af projektgruppen.....	5
Et historisk overblik om anbringelse af børn og unge.....	5
Lovgivning i forbindelse med anbringelse	8
Tilbudsportalen.....	8
Tilgængelig viden	9
Moralsk panik	10
Præsentation af juridiske problemstillinger, retsgrundlaget	11
Problemformulering	12
Afgrænsning af målgruppe	12
Begrebsafklaring	13
Kapitel 2 Forskningsdesign og Metode	14
Indledning	14
Videnskabsteoretisk position	15
Den induktive begrundelsesform	16
Den abduktive begrundelsesform	17
Hermeneutikken som videnskabsteoretisk ståsted	18
Empiriindsamling	19
Vores informanter	21
Efterbehandling og analyse af de kvalitative interviews	22
Kodningskategorier.....	24
Hypotese	27
Etik i interviewene	27
Validitet	27
For-forståelsers betydning for validitet	28
Reliabilitet.....	30
Kildekritik.....	33
Kapitel 3 Teori.....	34
Indledning.....	34
Teoristyrede begreber	35

Public Service motivation, Den engagerede praktiker	36
Motivation af højtspécialiserede medarbejder, Primadonnaen, Den selvbevidste praktiker	38
Det tværprofessionelle samarbejde, Den samarbejdende praktiker	41
Healy og ICS, Den metodefaste praktiker	42
ICS som metode	43
Teoretisk metaperspektiv	45
Kapitel 4 Analyse	47
Indledning	47
Analyse 1. del	47
Delanalyse, Den engagerede praktiker	47
Delkonklusion:	50
Delanalyse, Den selvbevidste praktiker	51
Delkonklusion	52
Delanalyse, Den samarbejdende praktiker	53
Delkonklusion	55
Delanalyse, Den metodefaste praktiker	56
Delkonklusion	58
Analyse, anden del	59
Delkonklusion;	61
Kapitel 5 Konklusion og perspektivering	61
Samlet konklusion	61
Perspektivering	66
Litteraturliste	69
Links	70
Bilag	70

Abstract

In this master's thesis, we are looking into the welfare of vulnerable children; specifically children who are being placed in care. The aim of our master's thesis is to find out what motivates, influences and is important for the social worker when choosing and matching a child and a foster placement.

Our information retrieval has shown that there is limited research and literature which can be used to answer our particular problem statement. Therefore, we have chosen the inductive way of reasoning as the basis of our study. Based on the inductive way of reasoning, we are very aware that no matter how open and curious we are when studying the informants' lives, our own way of making sense of the world will influence our study.

Our starting point was qualitative interviews with four social workers, whereafter we have defined and divided our empirical research into themes, based on an open coding; then we have defined three general categories and lastly four different theory-based concepts. The four concepts are seen in the dedicated social worker, the self-assured one, the cooperative one and the methodical one. Together they represent some of the traits that the informants/social workers in this field of work have in common.

Our conclusion points to the fact that the social worker's personality is important for the process of choosing and matching a child and a foster placement. Moreover, our conclusion points to the fact that not only is the social worker's personality important, there are also external factors playing a part in the choice and match of a foster placement.

Finally, our conclusion shows that the way we thought about this field before working on our master's thesis has not been proven. This discovery has been elaborated at the end of the thesis together with a newly published survey from Ankestyrelsen (the Danish board receiving and treating complaints about administrative decisions).

Kapitel 1 Problemfelt

Dette kapitel vil være en introduktion til masterafhandlingen. Vi vil gennem indledning og problemfelt præsentere afhandlingen samt vores hovedfokus. Af dette kapitel fremgår afhandlingens problemformulering, som vi gennem empiri og analyse senere søger besvaret.

Indledning

Genstandsfeltet for denne masterafhandling vil være ud fra et myndighedsperspektiv i arbejdet med børn og unge med behov for særlig støtte. Med behov for særlig støtte menes de børn og unge, der har brug for støtte efter Servicelovens kapitel 11¹ og helt specifikt de børn og unge, der anbringes uden for hjemmet på døgninstitution eller socialpædagogisk opholdssted (herefter benævnt samlet som anbringelsessted).

Masterafhandlingens problemstilling er med inspiration fra TV2 dokumentaren “Nødråb fra Børnehjemmet”² der blev sendt i marts 2021. I programmet indgår der videooptagelser, som viser fortællinger fra såvel de anbragte børn og unge samt fagpersoner. Udsendelserne påpeger manglende viden og gennemsigtighed, når der skal vælges et anbringelsessted.

Programmerne fik såvel politikere som fagpersoner til tasterne og det affødte en debat om, hvor ansvaret for de omtalte børn og unge ligger. Socialminister Astrid Krag udtalte på NEWS den 5. marts 2021, at ansvaret ligger hos kommunerne, og skrev senere samme dag i et opslag på Facebook, at *“alle børn og unge skal have et trygt hjem med voksne de kan stole på og regne med. Så klart og enkelt er regeringens mål. Derfor skal vi sikre mere stabilitet i anbringelserne, så omsorgssvigtede børn ikke skal skifte hjem, omsorgspersoner og klassekammerater ud igen og igen”*³. Programmet gjorde os nysgerrige på processen for myndighedsrådgiverens udvælgelse af anbringelsessted.

¹ [Serviceloven](#)

² [Nødråb fra børnehjemmet - dokumentar - TV 2](#)

³ [Astrid Krag - Home](#)

Præsentation af projektgruppen

Monikas erfaringer med myndighedsområdet er af generel karakter, da hun ikke arbejder fag-fagligt med området. Hun er cand. mag. og arbejder som specialkonsulent i en mindre kommunes Børne- og Familieafdeling. Hun har en bekymring omkring den faglighed, der er bag myndighedsrådgiverens handlinger og oplever ikke, at der er en systematisk eller samlet strategi på området. Ligesom hendes erfaring er, at den økonomiske vinkel bliver prioriteret i valget af anbringelsessted.

Sisi er uddannet socialrådgiver, og arbejder som projektkonsulent i et tværsektorielt projekt for børn og unge i mistrivsel. Hun har tidligere arbejdet som myndighedsrådgiver i en årrække og er bekendt med, hvor svært det kan være at finde det rette anbringelsessted, men også at vurdere kvaliteten af stedet. Sisi har en bekymring om anbringelsessteder, der tager børn og unge ind, de ikke kan håndtere. Ligesom hun er opmærksom på handleplanens betydning for valg af rette anbringelsessted.

Et historisk overblik om anbringelse af børn og unge

Helt tilbage i 1700 tallet var der i Danmark foranstaltninger for de børn, der ikke kunne være hjemme hos forældrene (Andersen & Jensen 2016:16).

I 1800-tallet blev placeringen af de udsatte børn organiseret gennem et kommunalt auktionssystem, hvor bønderne kunne byde på hvor meget de skulle have for opgaven, for bønderne betød det billigt arbejdskraft. Men i 1800-tallet kom der også institutioner, hvor børnene ikke blot skulle forsynes men også udvikles som mennesker (Andersen & Jensen 2016:16,17). Det var også i slutningen af 1800-tallet at begrebet børnehjem opstod, og med børnehjemmene kom også kritiske debatter om opdragelsesmetoderne (Andersen & Jensen 2016: 19).

Loven om "*Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer*" fra 1905 gav som den første lov mulighed for at anbringe børn og unge med tvang. Loven medførte også en markant stigning i anbringelser og udgjorde 1% af en børneårgang, hvilket var niveauet århundredet ud (Andersen & Jensen 2016:20 ff).

I 1930'erne anfægtede kritiske røster den autoritære opdragelse, der var på datidens børnehjem og institutioner (Andersen & Jensen 2016:24) Forsorgsloven af 1933 samlede de tidligere spredte love om forebyggende børneforsorg, værgerådsloven og loven om tilsyn med børn, samtidig blev tilsynet med børnehjemmene skærpet (Andersen & Jensen 2016:25).

I 1958 blev børneforsorgsloven revideret, der var ny mulighed for en frivillig anbringelse og retssikkerheden blev forbedret omkring tvangsanbringelser. Ligesom der også kom et begyndende fokus på *“barnets behov for individuel pædagogisk og psykologisk stimulation”*. I 1960'erne oprettes børneforsorgens pædagoguddannelse og i samme årti kommer også den første mere systematiske forskning inden for området (Andersen & Jensen 2016:26,27). Med Bistandsloven i 1976 blev begreberne ”børne- og ungdomshjem” afløst af den brede betegnelse ”døgninstitutioner” (Andersen & Jensen 2016:27).

FN's Børnekonvention fra 1989 er ikke en lov, men en række retningslinjer som Danmark har pligt til at overholde. Børnekonventionens artikel 3, forpligter Danmark til at sikre, at barnets bedste kommer i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn⁴.

Bistandsloven opdeles i 1998 og det, der vedrører kommunale omsorgs- og serviceydelser for grupper med særlige behov ændres til Serviceloven⁵.

Herefter følger Anbringelsesreformen i 2006, hvis formål er at: *“Anbragte børn og unge skal have samme muligheder som andre børn og unge for uddannelse, arbejde og familieliv. En anbringelse skal andet og mere end fjerne et barn fra en uacceptabel situation i hjemmet; den skal også bidrage positivt til at hjælpe barnet videre”*⁶.

⁴ [FN's BØRNE-](#)

⁵ [Serviceloven | lex.dk – Den Store Danske](#)

⁶ [Håndbog om anbringelsesreformen](#)

Barnets Reform i 2011, fastslår, *“at det altid er barnets tarv, som skal være i centrum for vores arbejde. Dette afspejler sig i den nye formålsbestemmelse. Og det går igen i alle bestemmelserne om særlig støtte til børn og unge. Her kan for eksempel fremhæves reglerne om anbragte børns samvær, om valg af anbringelsessted og de nye klageregler”* (Barnets reform 2011:4,5).

I januar 2021 kom Regeringen med deres udspil “Børnene Først”, hvor anbringelsesområdet fylder en del af de 43 punkter udspillet indeholder. Det er regeringens holdning, at der anbringes for sent og at der skal forebygges omsorgssvigt og ikke anbringelser. Ligeledes er der fokus på bedre kvalitet i anbringelser og sagsbehandling, der forslås i den forbindelse en børnerådgiveruddannelse⁷. Den politiske aftale om ”Børnene Først” lander i maj 2021, hvor der er aftale om en børnerådgiveruddannelse og fokus på færre skift for barnet, ligesom kvaliteten på anbringelsesstederne skal styrkes.⁸

Nøgletal fra 2020 viser, at 13600 børn og unge er anbragt udenfor hjemmet, to ud af tre er anbragt i plejefamilie, mens den sidste del primært er anbragt på døgninstitution eller socialpædagogisk opholdssted⁹. Ifølge VIVE (Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd), er der altid 1% af børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet. Andelen af anbringelser på døgninstitution eller socialpædagogisk opholdssted steg fra 30 pct. i 1990 til 42 pct. i 2006, for derefter at falde til 30 pct. igen i 2019.¹⁰

⁷ [Børnene Først – Et trygt hjem og flere rettigheder til udsatte børn, januar 2021](#)

⁸ [Bred politisk aftale om boernene foerst](#)

⁹ [Udsatte børn – Nøgletal 2020](#)

¹⁰ [Fakta om anbringelser](#)

Lovgivning i forbindelse med anbringelse

Det er den anbringende kommune, der på baggrund af faglig vurdering træffer afgørelse om, hvilket anbringelsessted, der er det rette for barnet eller den unge jf. SEL § 68b. For at kunne vurdere dette skal der foreligge en børnefaglig undersøgelse jf. Servicelovens § 50, samt handleplan jf. Servicelovens §140. Endvidere er det beskrevet at valg af konkret anbringelsessted, skal være i overensstemmelse med handleplanen. Kommunen skal altså vælge det anbringelsessted, der bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov ¹¹.

Tilbudsportalen

Tilbudsportalen er et værktøj der skal gøre det nemt for myndighedsrådgiverne i Familieafdelingerne at finde relevante anbringelsessteder, der retter sig direkte mod barnets eller den unges specifikke problemstilling. Tilbudsportalen hører under Social- og Ældreministeriet og er indskrevet i Servicelovens § 14. Tilbudsportalen er landsdækkende og registrering af tilbud er lovpligtig.

Formålet med Tilbudsportalen er blandt andet at:

- At sikre sammenlignelige og gennemskuelige oplysninger om de registrerede tilbud herunder om tilbuddenes målgrupper, metoder, økonomi samt takster, resultater og om tilsynet med tilbuddene
- At styrke kommunernes grundlag for valg af effektive tilbud til den enkelte borger¹²

På Tilbudsportalen kan man ligeledes læse tilsynsrapporterne for anbringelsesstederne tre år tilbage, her kan man altså læse hvis der har været påbud fra Socialtilsynet, men ikke om magtanvendelser som fornævnte TV2 program "Nødråb fra Børnehjemmet" omhandler.

¹¹ [Retsinformation](#)

¹² tilbudsportalen.dk

Tilgængelig viden

Dansk Socialrådgiverforening har i efteråret 2020 foretaget en rundspørge blandt medlemmerne omhandlende kvaliteten på anbringelsessteder. Mere end 80% svarer, at der er steder hvor kvaliteten er så dårlig, at de ikke vil anbringe på det gældende sted. På spørgsmål om hvilke problemer de oplever på de omtalte anbringelsessteder, er det manglende faglighed, der scorer højest. Ved udvælgelse af anbringelsessted bruger flere af de adspurgte kollegaernes erfaring frem for Tilbudsportalen og mere end 50% svarer, at det kun i nogen grad er muligt at finde det rette anbringelsessted (Bilag 1).

I vores research til vores emne finder vi rigtig mange undersøgelser og forskningsrapporter, der omhandler vilkår og rammer, når barnet eller den unge er anbragt. Vi finder meget lidt omkring processen inden anbringelsen sker. Og det vi finder, er med fokus på plejefamilier. I en rapport fra 2018, om det gode match, konkluderes der at: *“indsatsen med en mere vidensbaseret og systematisk tilgang i inddragelsen af børn og forældre i matchningen kan lade sig gøre og i væsentlig udstrækning opleves positivt af børn/unge, forældre, plejeforældre og medarbejdere”*¹³. Rapportens primære fokus er hvad der sker når der er truffet afgørelse om anbringelse i plejefamilie og metoder, der kan understøtte det rette match.

Vi er i vores research blevet opmærksomme på, at Socialstyrelsen er på vej med et projekt, der gennemføres i årene 2021 til 2024, kaldet “Styrket match af barn og anbringelsessted”. Projektbeskrivelsen peger på at: *“Det rette match mellem barn og anbringelsessted udgør det første grundlag for den gode anbringelse og er med til at sikre stabilitet for barnet og forebygge sammenbrud”*¹⁴, men den peger også på, at der er begrænset viden om området, ligesom der mangler vidensbaserede og systematiske metoder og redskaber til at sikre det rette match.

¹³ [DET GODE MATCH](#)

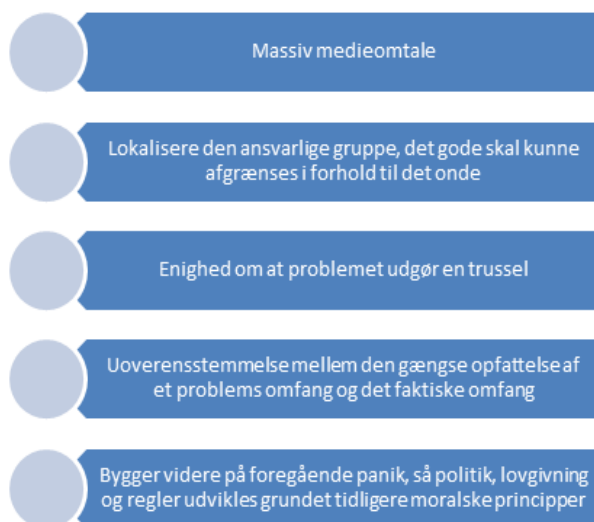
¹⁴ [Styrket match af barn og anbringelsessted — Socialstyrelsen - Viden til gavn](#)

Det er vores antagelse, at for at kunne sikre, at der er sammenhæng mellem anbringelsesstedets faglige kompetencer og barnets behov, har myndighedsrådgiveren brug for at arbejde ud fra et bevidst socialfagligt vidensgrundlag og anvende konkrete metoder. Dette både for at sikre, at det er det rette match, men også for at sikre kontinuitet i anbringelsen og undgå, at der sker et sammenbrud.

Moralsk panik

I vores research til vores masterafhandling bliver vi optaget af mediernes tilgang til anbringelsesområdet på baggrund af TV2 dokumentaren "Nødråb fra Børnehjemmet" og vi finder det relevant at belyse mediernes betydning med begrebet "Moralsk panik". Teorien om moralsk panik stammer fra Stanley Cohen, professor i sociologi (Holmstrup 2017:35).

For at definere, hvad der karakteriserer moralsk panik, peges der på fem vigtige kriterier, vist i nedenstående model (Holmstrup 2017:37):

Figur 1, egen model

Både før og efter at TV2 dokumentaren "Nødråb fra Børnehjemmet" blev sendt, har der været adskillige artikler, udtalelser og Facebook opslag om udsendelserne fra både politikere, interesseorganisationer og i medierne. Fx vil Venstre have en kulegravning af hele anbringelsesområdet, men er ikke kommet med konkrete initiativer¹⁵, mens SF vil oprette Børnebaser over hele landet til at støtte de anbragte børn og unge.¹⁶ Andre politikere reagerer med ord som hjerteskræende om udsendelserne¹⁷. Johanne Schmidt-Nielsen, generalsekretær i Red Barnet, udtaler at; *"Det er rystende optagelser og fuldstændig utilgiveligt, når vi som samfund svigter så massivt"*. En tidligere anbragt fra Godhavn (anbragt fra 1962 til 1965), siger at; *"Det er jo historien om igen. Når voksne skal passe på børn, uden at de har en skid forstand på det, så går det galt"*¹⁸. Der kan altså være grundlag for moralsk panik på baggrund af udsendelserne.

Præsentation af juridiske problemstillinger, retsgrundlaget

Vi bemærker i vores problemfelt, at der skal udarbejdes en børnefaglig undersøgelse jf. Servicelovens § 50, samt handleplan jf. Servicelovens §140¹⁹ førend, at der kan træffes afgørelse om anbringelse.

En handleplan skal angive formålet med indsatsen og indeholde konkrete mål.

Handleplanens skal tage udgangspunkt i resultaterne af den børnefaglige undersøgelse og relevante dele af handleplanen skal udleveres til anbringelsesstedet.

Vi beskriver endvidere, at det konkrete valg af anbringelsessted skal stemme overens med handleplanens mål. Kommunen skal vælge det anbringelsessted, der bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov.

¹⁵ [Millioner går til spildevand på børnehjem, der ikke hjælper](#)

¹⁶ [SF foreslår at oprette 'børnebaser' over hele landet](#)

¹⁷ [Det er historien om igen, siger tidligere Godhavndreng om nye afsløringer](#)

¹⁸ [Det er historien om igen, siger tidligere Godhavndreng om nye afsløringer](#)

¹⁹ [Retsinformation](#)

I vores empiri har vi fået en særlig opmærksomhed på ovenstående lovkrav, vi vil derfor i vores særskilte juridiske problemstillinger beskæftige os med følgende; "Handleplanens betydning for valg af anbringelsessted", samt "En undersøgelse af, om kommunernes praksis ved valg af anbringelsessted jf. serviceloven § 68 b stk. 2 er lovmedholdelig" (Bilag 2 & 3).

Problemformulering

Vores problemfelt viser, at der gennem det sidste århundrede konsekvent er 1% af børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet. Der er en politisk bevågenhed og fokus på anbringelsesområdet, men TV2 dokumentaren "Nødråb fra Børnehjemmet" viser, at på trods af mangeårig forsøg for at forbedre området er der fortsat brug for udvikling af anbringelsesområdet. Samtidig er det et uafsøgt område, hvad der sker i praksis, når myndighedsrådgiverne matcher et barn med et anbringelsessted.

På den baggrund opstiller vi følgende problemformulering:

Når et barn skal anbringes på et anbringelsessted, hvad motiverer, vægter og påvirker myndighedsrådgiveren i processen fra afgørelsen om anbringelse er truffet til match af anbringelsessted?

Afgrænsning af målgruppe

I vores masterafhandling sonderer vi ikke mellem anbringelse med eller uden samtykke jf. Servicelovens § 52 stk.3, nr.7 og § 58, ligesom vi heller ikke skildrer mellem døgninstitution eller socialpædagogisk opholdssted jf. Servicelovens § 66.

Vi vil udelukkende have fokus på anbringelser, hvor der er truffet afgørelse om at anbringelsen skal være på døgninstitution eller socialpædagogisk opholdssted. Det er derfor et bevidst fravalg, at vi ikke interesserer os for myndighedsrådgiverens faglige vurdering omkring, hvilken anbringelsesform det skal være.

Der vil ikke være en aldersmæssig specifik målgruppe, da det ikke findes relevant for afhandlingen.

Under vores research er vi blevet opmærksomme på, at der kan være anbringelseskonsulenter tilknyttet de enkelte Familieafdelinger, men vi har valgt at vores informanter skal være myndighedsrådgivere, der sidder med beslutningen om valg af anbringelsessted. Dette for, at vi kan få de refleksioner og overvejelser, vi finder nødvendige for at kunne svare på vores problemformulering.

Begrebsafklaring

Gennemgående vil vi benytte betegnelsen *barnet* for børn og unge og *anbringelsessted* som samlet betegnelse for døgninstitution eller socialpædagogisk opholdssted.

Myndighedsrådgivere: Vi bruger gennemgående begrebet myndighedsrådgivere i vores masterafhandling. Vi definerer myndighedsrådgivere som de socialrådgivere og andre, der arbejder i offentlig forvaltning med Servicelovens bestemmelser og derfor har myndighed til at træffe afgørelser om anbringelser.

Familieafdeling: Bruges som fælles betegnelse for de afdelinger vores informanter arbejder i.

Socialarbejder: I vores teori afsnit opererer vi med begrebet socialarbejder, for at være tro mod den valgte teori. I vores kontekst er det synonym med myndighedsrådgiver.

Anbringelseskonsulent: Vi bruger konsekvent anbringelseskonsulent, hvor vores informanter bruger både familieplejekonsulent og tilsynskonsulent.

For-forståelser: den forståelse, viden, indsigt eller antagelse som vi har på forhånd før en undersøgelse eller et forløb.

Kapitel 2 Forskningsdesign og Metode

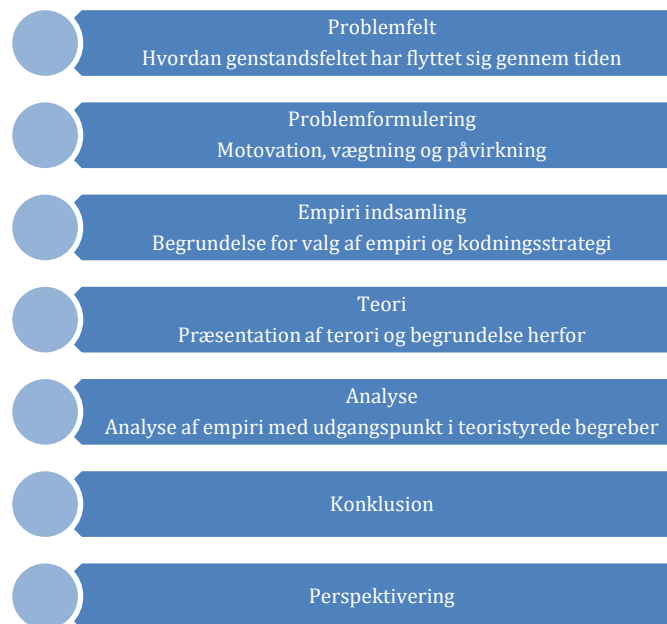
Indledning

I dette kapitel vil vi redegøre for vores forskningsdesign og valgte metode. Endvidere vil vi redegøre for vores etiske overvejelser samt reflektere over det valgte designs reliabilitet og validitet. Afhandlingen er funderet i en faglige relevant problemstilling, hvor genstandsfeltet er matchning af børn og anbringelsessted. Vi tager udgangspunkt i et *“privilegeret punkt”*, fordi vi har særlig adgang til viden om matchning på baggrund af vores praksiserfaringer. (Rienecker & Jørgensen 2017: 67).

Vi vil afgrænse besvarelsen af problemformuleringen til et felt af myndighedsrådgivere, der arbejder med børn og unge i alderen 0 - 23 år og som har erfaring med at anbringe denne målgruppe på anbringelsessteder.

Som tidligere beskrevet er der begrænset forskning og litteratur om netop vores genstandsfelt og derfor ønsker vi som udgangspunkt en meget bred og åben undersøgelse. Vi er opmærksomme på, at vores problemformulering indgår i en større kontekst og at vi derfor ikke kan indfange alle forhold, der påvirker genstandsfeltet i vores undersøgelse. Vores genstandsfelt er dynamisk og vil løbende påvirkes og udvikles af interne og eksterne forhold og masterafhandlingen derfor vil være et øjebliksbillede.

Nedenstående figur viser det valgte forskningsdesign.

Figur 2, egen model

Videnskabsteoretisk position

I vores videnskabsteoretiske position vil vi anvende flere forskellige retninger. Vi vil anvende både den induktive og den abduktive begrundelsesform som grundlag for vores empiriindsamling og analyse. Vi er opmærksomme på, at selvom vi gennem den induktive begrundelsesform forsøger at tilgå problemformuleringen så åbent som muligt, så har vi qua vores praksiserfaring en mængde dominerende forståelser som vi kan opleve blive udfordret af den induktive begrundelsesform. Derfor vil vi tage et hermeneutisk udgangspunkt, når vi analyserer og fortolker den motivation, vægtning og påvirkning som myndighedsrådgiverne lægger til grund for en matchning mellem et barn og et anbringelsessted. Da vi interesserer os for hvordan myndighedsrådgiveren arbejder med dette felt, inddrager vi også fænomenologien i vores fortolkning af praksis. Vores opgave har dermed et hermeneutisk-fænomenologisk videnskabsteoretisk ståsted med udgangspunkt i både den induktive og abduktive begrundelsesform.

Den induktive begrundelsesform

I vores design tager vi afsæt i et konkret og afgrænset problem. Vores litteratursøgning har vist, at der er begrænset forskning og litteratur, der kan anvendes til at besvare vores specifikke problemformulering. Derfor har vi valgt den induktive begrundelsesform som grundlag for vores undersøgelse.

Med den induktive begrundelsesform begrundes vi gennem vores erfaring.

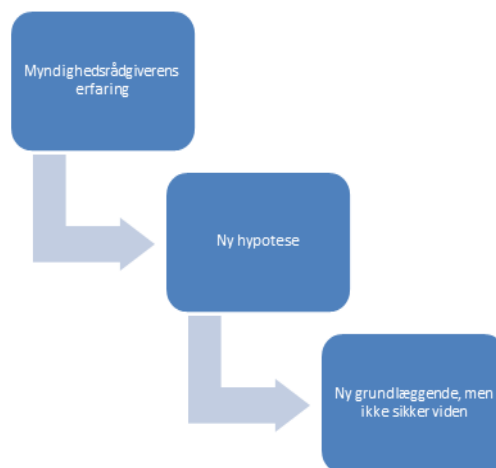
I projektet betyder det den erfaring, vi indsamler fra myndighedsrådgivernes praksis.

Vi undersøger vores problemformulering ud fra pålidelige enkeltobservationer fra myndighedsrådgiverne og disse observationer gøres til alment gældende udsagn. (Birkler 2016: 69).

Fordelen ved den induktive begrundelsesform er, at den skaber ny viden og dermed understøtter den besvarelsen af vores problemformulering, hvor vi oplever, at der ikke er eksisterende viden. Den induktive begrundelsesform genererer ny *sandsynlig* viden, men ikke sikker viden, fordi vi skaber konklusioner på baggrund af nogle erfaringer og ikke alle erfaringer.

Dette dilemma kaldes induktionsproblemet. Det betyder for nærværende masterafhandling, at vi ikke med sikkerhed kan konkludere, at den viden vi får om myndighedsrådgivernes matchning mellem barn og anbringelsessteder er sikker og endegyldig, men den hypotese vi kommer til at opstille på baggrund af vores induktive undersøgelse er alt andet lige sandsynlig (Birkler 2016: 71).

Vi forsøger altså på den baggrund at tage så objektiv og åbent et udgangspunkt for vores undersøgelse som muligt. Derfor har vi også en bevidsthed om de forståelser vi hver især har, så vi kan forsøge at sikre, at de ikke alene bliver styrende for undersøgelsens design, men at vi udfordrer os selv på at have en så åben og fordomsfri tilgang som muligt.

Figur 3, egen model

Den abduktive begrundelsesform

Vi ønsker at have en åben tilgang til vores undersøgelse. Omvendt har vi også en erkendelse af, at vi ikke kan være helt åbne, objektive og fordomsfri i vores fortolkning af empirien.

Den abduktive begrundelsesform har en mindre låst struktur end den induktive. Det erkendelsesteoretiske udgangspunkt er fallibilisme, hvilket betyder, at den viden vi har, er præget af fejlbarlighed og usikkerhed. Udgangspunktet for alle undersøgelser er, at forskeren altid har en vis mængde viden og den viden blot kan være erfaret. Den viden skal vi bruge til at stille forklarende hypoteser om det, vi gerne vil undersøge. Hypotesen skal afspejle et mønster i det, vi vil forklare og derigennem skabe en bedre forklaring end den vi havde som udgangspunkt (Birkler 2016: 80). Når hypotesen er opstillet skal vi teste den gennem vores undersøgelses empiri. På den baggrund kan vi opstille en ny hypotese og gentager i en cirkulær proces. Abduktion som begrundelsesform giver ikke en absolut begrundelse, men altid kun et "måske", da en bedre forklaring altid er en mulighed (Birkler 2016: 81).

Hermeneutikken som videnskabsteoretisk ståsted

Hermeneutikken beskrives omkring tre centrale begreber. Det er for-forståelser, den hermeneutiske cirkel og horisontsammensmeltning (Birkler 2016:103). Med et hermeneutisk udgangspunkt kan vi ikke være til stede i verden som objektive væsner. Vi vil altid fortolke den verden, vi er en del af. Vi er derfor ikke forudsætningsløse, når vi betragter og forsøger at forstå eksempelvis forskellige faggruppers praksis. Hele vores for-forståelse af verden skaber en samlet forståelseshorisont, som den ser ud på det tidspunkt, hvor vi forsøger at forstå verden.

Både for-forståelser og horisont kan udvikle sig ved påvirkninger. Vi forstår kun det, vi forstår (delforståelse) på baggrund af det vi allerede forstår (helhedsforståelse). Heraf opstår den hermeneutiske cirkel, hvor der er et cirkulært forhold mellem helhedsforståelse og delforståelse som påvirker hinanden i en gensidig vekselvirkning.

Hver gang en ny delforståelse for lov til at revidere helhedsforståelsen er der tale om en horisontsammensmeltning (Birkler 2016: 101). Vi er derfor nødt til at kende vores egen for-forståelse og forståelseshorisont, når vi undersøger et objekt som eksempelvis myndighedsrådgiverens praksis og derigennem få muligheden for at revurdere vores for-forståelser til ny viden.

Derfor interesserer vi os for hvordan myndighedsrådgiveren arbejder med dette felt, inddrager vi også fænomenologien i vores fortolkning af praksis. Med det hermeneutiske ståsted har vi fokus på forståelsen. Med det fænomenologiske ståsted udvider vi dette fokus til også at omhandle forståelsens genstand.

Den menneskelige bevidsthed er ikke enten objektiv eller subjektiv. Bevidstheden viser sig altid i relation til noget. (Birkler 2016: 104). Det vil sige, at bevidstheden rækker ud over sig selv og den individuelle oplevelse af et fænomen ligger i relationen mellem mennesket og fænomenet. Videnskabens opgave er derfor ikke at undersøge den objektive verden, men at undersøge den levede verden. *En livsverden, vi alle oplever og erfarer, men som er særegen for hver enkelt af os* (Birkler 2016: 105).

Menneskets livsverden er den verden vi lever uden en særlig bevidsthed herom i situationen. Det er ikke den verden vi observerer og analyserer. Eksempelvis den livsverden som den enkelte fagprofessionelle oplever i vedkommendes faglige praksis. Så med et videnskabsteoretisk ståsted i fænomenologien er det myndighedsrådgivernes livsverden og den måde de umiddelbart oplever praksis på, der skal undersøges (Birkler 2016:110).

Empiriindsamling

Med udgangspunkt i den induktive og abduktive begrundelsesform og med et videnskabsteoretisk afsæt i hermeneutikken og fænomenologien vil vi indsamle empiri fra kvalitative enkeltmandsinterviews. På baggrund af vores empiri vil vi udvælge vores teoretiske grundlag, som vi vil basere vores analyse, vurdering og konklusion på (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:67).

Vi ønsker en bred afdækning af, hvad der motiverer, vægter og påvirker for myndighedsrådgiverne, når de matcher et barn med et anbringelsessted. Derfor vælger vi at lave undersøgelsen som et interview og ikke en spørgeskemaundersøgelse. En kvantitativ metode som en spørgeskemaundersøgelse vil give os mulighed for at nå langt flere respondenter end et interview gør. Da vi ønsker et induktivt udgangspunkt for undersøgelsen vil en spørgeskemaundersøgelse med mange respondenter ikke egne sig til åbne spørgsmål. Den kvalitative interviewmetode og en åben kodning vil give os en dybdegående empiri om informanternes livsverden. Det betyder, at vi kondenserer informanternes udtalelser ned i temaer og derfra vælger vi teori som et afsæt til analysedelen.

For at få en vis struktur i vores interview har vi valgt at inddele det i fire overordnede temaer som er politiske, organisatoriske, faglige og ressourcemæssige rammer. De fire temaer er valgt, fordi vi i vores problemformulering ønsker at undersøge, hvad der motiverer, vægter og påvirker myndighedsrådgiverne i deres praksis. Derfor har vi brug for at vide noget om ydrestyrede påvirkninger som politik, organisation og ressourcer. For at afdække, hvad informanternes indrestyrede motivation er, indleder og afslutter vi interviewet med helt åbne spørgsmål.

Vi skal ikke kun have informanter, der er repræsentative i forhold til faggruppen myndighedsrådgivere, men informanter, der har de bedste forudsætninger for at fortælle om vores problemformulering og dermed besidder en høj grad af informationsrigdom (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:166)

Vi har derfor valgt fire myndighedsrådgivere, der har ansættelse i fire forskellige kommuner og som alle har erfaring med at matche børn med et anbringelsessted. På den måde sikrer vi den bredeste mulige repræsentation fra praksisfeltet i besvarelsen.

Interviewmetoden er ifølge Kvale og Brinkmann velegnet til at få indsigt i menneskers livsverden (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:151) og er derfor i tråd med vores fænomenologiske udgangspunkt. Livsverden forstår sociale fænomener ud fra aktørens egne perspektiver og beskriver verden som den opleves af aktørerne selv.

Vi vil lave enkeltinterviews, da vi har brug for viden om en bestemt begivenhed og har adgang til nogle af de mennesker, der har været en del af disse begivenheder (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019: 153). Modsat gruppeinterviews, hvor vi kan have interesse i at afdække eksempelvis relationer og fælles oplevelser i en gruppe. Da vi er interesserede i at få så bred og nuanceret et indblik i praksis i er det mest relevant for besvarelse af opgavens problemformulering, at vi gennemfører enkeltinterviews.

På baggrund af den aktuelle situation omkring Covid19 har vi ud fra et forsigtighedsprincip valgt at gennemføre vores interviews virtuelt. Vi er bevidste om, at virtuelt interview reducerer vores mulighed for kodningen af den nonverbale kommunikation og interviewets flow (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019: 155).

Vores informanter

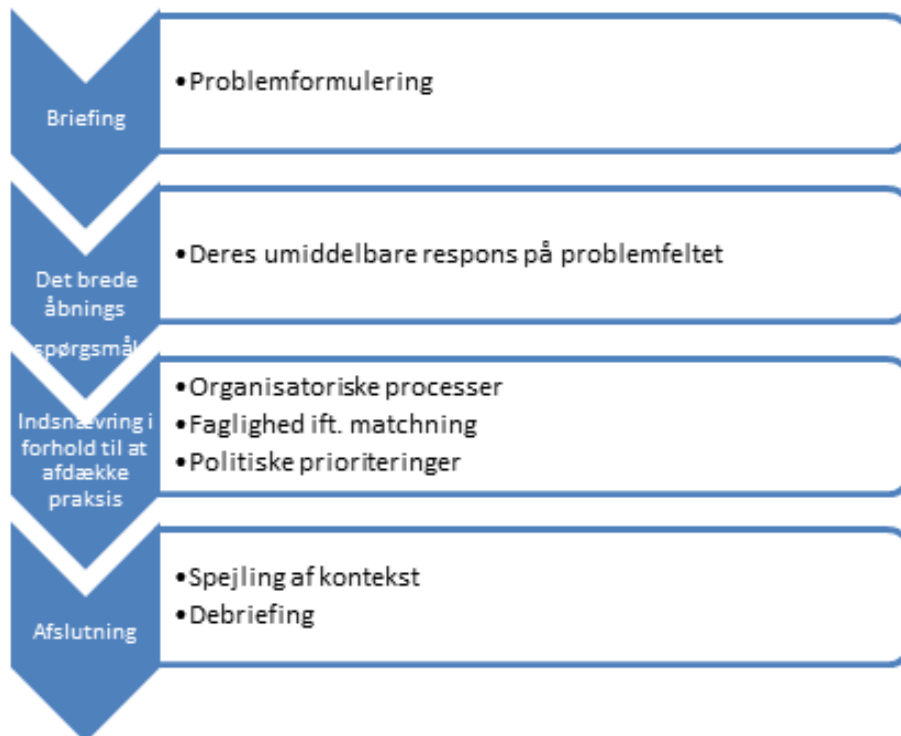
De fire informanter arbejder med både børn og unge fra 0-23 år efter Servicelovens kap 11. Myndighedsrådgiverne er fordelt geografisk i landet og med forskellige års anciennitet inden for området udsatte børn og unge. De fire informanter vil inden interviewet underskrive en feltarbejdsaftale (bilag 4) og herefter blive inviteret til et virtuelt møde. I invitationen vil vi forberede informanterne på, hvem der gennemfører i interviewet og vi vedhæfter en interviewguide, så de er forberedte på, hvilke spørgsmål vi vil stille dem.

Da vi er interesseret i at afdække myndighedsrådgivernes livsverden i forbindelse med valg af anbringelsessted, har vi valgt at strukturere interviewet som et semistruktureret interview *“Det vil sige, at interviewerens har tænkt igennem, hvilke tema interviewet skal omhandle, og hvilke spørgsmål, der skal stilles, men i selve interviewsituationen er det muligt at fravige interviewguiden og stille opfølgende spørgsmål, nye spørgsmål eller omformulere de planlagte spørgsmål”* (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:158).

Vi vil starte vores interviewguide med en briefing, hvor vi introducerer interviewet, giver praktiske oplysninger og giver plads til spørgsmål fra informanterne. På den måde vil vi forsøge at sikre, at få en god kontakt til informanten samt sikre det etiske aspekt i, at informanten forstår, hvad vedkommende har sagt ja til (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:165).

Når vi har gennemført interviewet vil vi afslutte med en debriefing, hvor informanterne har mulighed igen at stille spørgsmål eller tilføje informationer (Kvale & Brinkmann 2014:149). Vi vil skiftes til at være henholdsvis interviewer og observant.

Der er en opmærksomhed på, at spørgsmålene formuleres som åbne spørgsmål, så vi får flest mulige refleksioner med i svarene. Det er dog tilladt at stille lukkede spørgsmål i det omfang, det handler om at afdække konkret viden i forhold til for at afdække dele af problemformuleringens spørgsmål (Bilag 5).

Figur 4, egen model, interviewguide

Efterbehandling og analyse af de kvalitative interviews

Da vi i vores videnskabsteoretiske ståsted som udgangspunkt bruger en induktiv begrundelsesform, anvender vi en empiristyret analysestrategi i vores bearbejdning af interviewene. Da vores udgangspunkt er induktivt, har vi ikke på forhånd defineret begreber og temaer, som vi søger efter. Vi læser teksten helt åbent og laver kategoriseringer og tolkninger på baggrund af det vi ser træder frem. Herefter vælger vi, hvilken teori, der giver mening at anvende i vores analyse.

Vi har optaget de fire interviews og har transskriberet dem ordret for at komme så tæt på interviewet som muligt og dermed få de bedste forudsætninger for et godt og empiristyret analysegrundlag. Det er den samme person, der har transskriberet interviewene for at sikre en ensartethed (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:199,200) (Bilag 6).

Vi vil starte med at lave en umiddelbar gennemlæsning af materialet for at afdække det manifeste indhold. Herefter vil vi kode teksten i en åben kodning. Den åbne kodning skal afdække de temaer, der optræder i teksten og gøre det muligt at opdele og klassificere teksten (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019: 113). Vores undersøgelsesfokus vil dermed blive udviklet og tilpasset i takt med at teksten bliver læst og indholdet kategoriseret.

Vi vil kode hele passager og lægge vægt på de handlinger, normer, refleksioner, beskrivelser som informanterne fortæller om i deres besvarelse. Det gør vi, fordi vores problemformulering er koncentreret om at forstå, hvad der motiverer, vægter og påvirker. Vore analytiske udfordring består i, at en ordret transskribering af fire interviews giver et omfattende materiale med mange fortolkningsmuligheder. Vi er derfor opmærksomme på, at vores bearbejdning af materialet kræver både omhyggelighed og systematik. Vores udgangspunkt er det råmateriale vores empiri giver os (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019: 204).

Herefter vil vi meningskondensere på baggrund af vores kodning. Det indebærer en kortere formulering af de holdninger vores informanter har. Det betyder, at lange udsagn komprimeres til korte udsagn, hvor det centrale i det sagte formuleres i få ord (Kvale & Brinkmann 2014:269).

Slutteligt vil vi ud fra en hermeneutisk tilgang, meningsfortolke de opnåede kategorier sådan, at vi kommer frem til de teoristyrede begreber, vi ønsker at anvende i vores analyse (Kvale & Brinkmann 2014:269) (Bilag 7).

Kodningskategorier

I dette afsnit vil vi præsentere vores kodningskategorier.

I vores første åbne kodning er der nogle temaer, der træder tydeligt frem hos de enkelte informanter.

Figur 5, egen model

Vi laver både en kvalitativ og kvantitativ analyse af temaerne fra den åbne kodning og har herefter samlet de mest dominerende udsagn i tre overordnede kategorier:

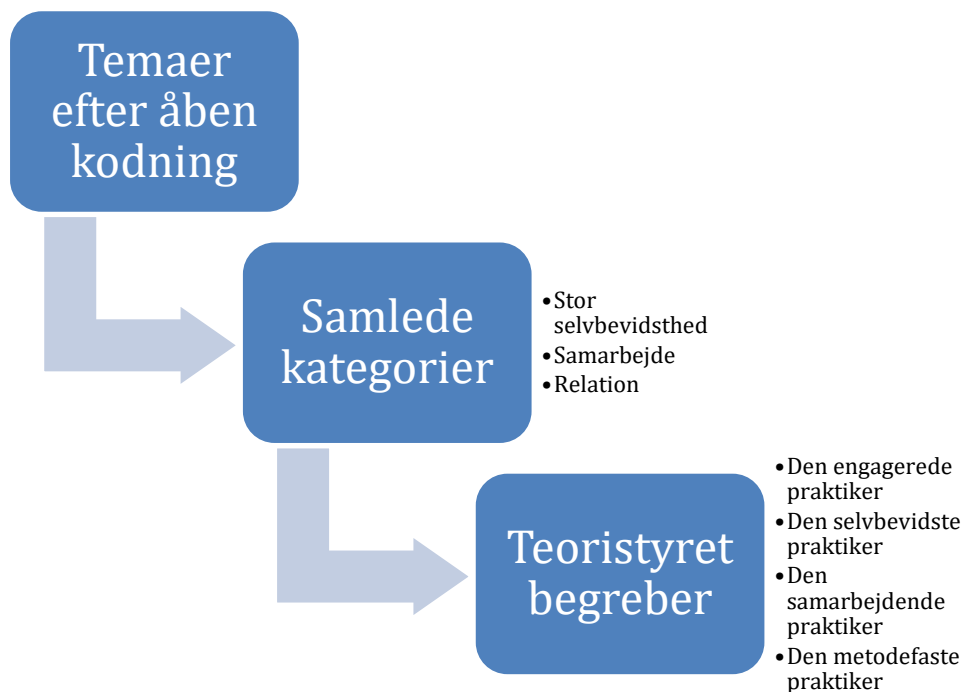
- Stor selvbevidsthed
- Samarbejde
- Relation

Vi har valgt at begrebsliggøre temaerne til følgende overordnede begreber:

- Den engagerede praktiker, findes i tema 2 og 3
- Den selvbevidste praktiker, findes i tema 1, 2 og 3
- Den samarbejdende praktiker, findes i tema 1 og 2
- Den metodefast praktiker, findes i tema 2 og 3

De fire begreber knytter sig alle til informanternes ageren i praksis.

Illustration af kodningsprocessen:

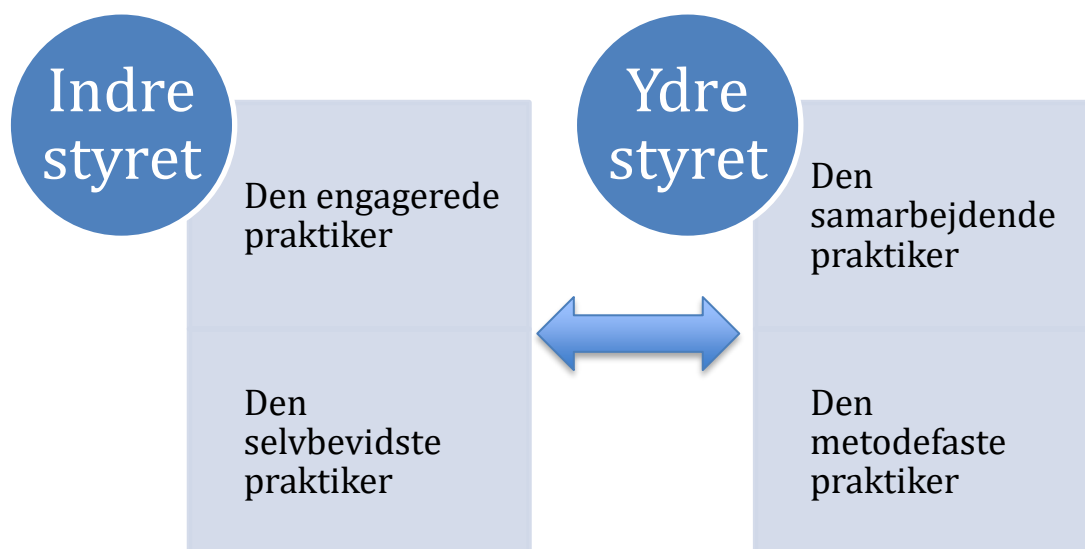
Figur 6, egen model

Informanterne fremstår alle meget engagerede i og selvbevidste om deres praksis. De kan beskrive deres praksis på baggrund af bevidste faglige refleksioner og de har klare holdninger til deres praksis. Alle fire informanter bruger de samme metoder, som de også uden tøven kan referere til, men de fremstår også som engagerede praktikere, der udfordrer rammer og ledelse, hvis et barn har brug for hjælp. De fremhæver betydningen af det tværprofessionelle samarbejde som en forudsætning for et vellykket anbringelsesforløb.

Figur 7, egen model

I vores fire teoristyrede begreber finder vi også, at den engagerede og selvbevidste praktiker er indrestyret motiveret, da deres motivation er knyttet til selve opgaveløsningen via deres karakteristika i praksis. Den samarbejdende og metodefast praktiker mere er ydrestyret motiveret, da målet her at gavne egen praksis. Vores informanter kan i deres handling være motiveret af både den indre og ydrestyrede motivation (Andersen & Pedersen 2014:14,15).

Figur 8, egen model

Hypotese

På baggrund af vores induktive undersøgelse, opstiller vi følgende hypotese:
Der er tilsyneladende en gruppe af myndighedsrådgivere, der har karakteristiske fællestræk i den måde de tilgår praksis på.

Etik i interviewene

Det menneskelige samspil i interviewet vil påvirke vores informanter og den viden vores interviews producerer, vil påvirke vores forståelse af menneskets vilkår (Kvale & Brinkmann 2014:106). Kvalitative interviews kan skabe en spænding mellem vores ønske om at opnå den nødvendige viden og etiske hensyn.

Vi er opmærksom på de etiske problemer, der kan være forbundet med at interviewe mennesker, fordi vi har brug for svar til vores masterafhandling. Det kan være risiko for at krænke informanten ved pågående spørgsmål og omvendt kan der være risiko for at vi ikke får den nødvendige viden, af respekt for informanten (Kvale & Brinkmann 2014:106).

Vi har i vores interviewguide beskrevet, hvordan vi har forberedt vores informanter om formål med vores masterafhandling, fortrolighed, anonymitet, samtykke, samt fortalt at interviewene optages. I vores feltarbejdsaftale er det ligeledes indskrevet, at vores informanter kan få fremsendt afhandlingen, såfremt det ønskes. Vi ønsker at være åben og transparent omkring vores masterafhandling, vores informanter har derfor også haft mulighed for at læse vores foreløbige problemformulering.

Validitet

Vores masterafhandling har til formål at undersøge, hvad der motiverer, vægter og påvirker i beslutningen om at matche et anbringelsessted til et barn eller ung.

Til at undersøge dette har vi lavet kvalitative interviews. Denne empiri finder vi både dybdegående og velegnet til besvarelse af vores problemformulering. Vores fire informanter arbejder som myndighedsrådgivere og har et indgående kendskab til anbringelsesområdet, hvorfor vi vurderer dem både autentiske og troværdige i besvarelsen af vores spørgsmål.

Vi har haft en afgrænset periode til at udarbejde vores masterafhandling, hvilket har medført en ressource og tidsmæssig begrænsning i antallet af vores interviews (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:171). Vi finder, at vi har opnået nødvendig og relevant viden til at belyse masterafhandlingens problemformulering (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:171).

For-forståelsers betydning for validitet

Vi har indledningsvist i vores masterafhandling beskrevet vores for-forståelser i forhold til opgavens genstandsfelt. Drøftelsen af vores for-forståelser bærer præg af, at vi er forskellige mennesker med et forskelligt fagligt ståsted i forhold til genstandsfeltet, hvor det ene gruppemedlem er uddannet socialrådgiver og derfor har en direkte erfaring med praksis og det andet gruppemedlem som konsulent har en indirekte observerende erfaring med genstandsfeltet.

Selvom vi ønsker en meget åben undersøgelse af genstandsfeltet, ligger der også i vores valg af hermeneutikken som en del af vores videnskabsteoretiske ståsted en erkendelse af, at vi ikke kan møde genstandsfeltet objektivt, og at vi med vores faglige baggrunde og erhvervserfaring har en detaljeret forståelseshorisont, der vil sætte sit præg på vores analyse og fortolkning af undersøgelsens resultater. Da vores udgangspunkt er, at der ikke er ret meget tilgængelig viden og forskning inden for vores problemformulering vil vi undersøge så bredt og åbent som muligt.

Vores umiddelbare for-forståelser er følgende:

- Der er ofte tale om ubevidst praksis - myndighedsrådgiverne handler uden bevidst fagligt afsæt
- Økonomi spiller en afgørende rolle for, hvor myndighedsrådgiverne må anbringe- det billigste tilbud bliver foretrukket frem for den faglige kvalitet
- Myndighedsrådgiverne er påtvunget at bruge kommunens egne anbringelsessteder eller de anbringelsessteder som kommunen har en særlig aftale med
- Handleplan med konkrete mål mangler forud for anbringelsen
- Mulighed for at vurdere kvaliteten af anbringelsesstedet
- Myndighedsrådgiverne råderum er også underlagt såkaldt "moralsk panik" (se afsnit herom)

Den hermeneutiske pointe er, at vi altid vil fortolke den verden, vi er en del af (Birkler 2016:97). Monika vil derfor fortolke empirien ud fra de observationer, hun gør sig af myndighedsrådgiverne på sin arbejdsplads, hvor Sisi vil gøre det ud fra sin erfaring som myndighedsrådgiver.

Den hermeneutiske cirkels grundtanke er at der er et cirkulært forhold mellem helhedsforståelse og delforståelse. Dele kan kun forstås hvis helheden inddrages og omvendt kan helheden kun forstås i kraft af delene (Birkler 2016: 98).

Nedenstående figur viser hvordan vi skaber ny viden gennem vores for-forståelser i vores kodning af empirien:

Figur 9, egen model

Reliabilitet

Da vi udvælger vores informanter, blev vi opmærksomme på en selektionsbias. Vi laver et opslag i Facebookgruppen *Faggruppen for socialrådgivere på Børne, Unge og Familieområdet*, hvor vi potentielt kunne nå 800 mulige respondenter. Dette giver kun tre tilbagemeldinger, hvor vi vælger at lave aftale om interview med en enkel. Årsag herfor er at to respondenter kom fra samme kommune, og hvoraf den ene ikke sidder med myndighedsopgaver, men udelukkende matchning. Da vi stadig mangler tre respondenter, beslutter vi at spørge i eget netværk og spørger myndighedsrådgivere som vi kender i forvejen og som vi ved ville kunne reflektere over vores problemfelt.

Da vi har gennemført de fire interviews står det klar, at vi har valgt fire fagligt velfunderede myndighedsrådgivere, der var meget bevidste om egen praksis og de faglige udfordringer, der ligger i at lave en god matchning mellem barn og anbringelsessted. Resultatet udfordrede dels vores for-forståelser og fordomme, men stod også i stor kontrast til indholdet i "Nødhjælp fra børnehjemmet".

Kontrasten betød en refleksion om, hvorvidt der er et selektionsbias i vores valgte kvalitative metode. Hvis vores undersøgelse skulle have været repræsentativ for alle myndighedsrådgivere, skulle vi også have valgt at interviewe myndighedsrådgivere, der ikke er fagligt velfunderede, som af forskellige årsager ikke engagerer sig tilstrækkeligt i deres opgave eller som har en mere administrativ end socialfaglig tilgang i opgaveløsningen.

Allerede inden vi havde færdigbearbejdet empirien kunne vi se et billede af, at vores fire informanter var meget optaget af at sikre børnene den bedst mulige anbringelse og dermed også en optagethed af det bedst mulige match. Der blev ikke valgt tilfældige eller nemme løsninger. Der var stor fokus på barnets ønsker, trivsel og anbringelsesstedet kvalitet til at sikre dette både før under og efter matchningen. Kvale beskriver den gode interviewperson som: *“Samarbejdsvillige og velmotiverede, de er velformulerede og velinformerede. De er sanddru og konsistente”* (Kvale 1997:150) Selvom beskrivelsen kan virke som de optimale informanter er det ifølge Kvale ikke givet, at de kan fremkomme med den mest værdifulde viden om de forskningsemner, der er tale om. Ifølge Kvale er den idealiserede interviewperson ikke nødvendigvis repræsentativ for den almindelige befolkning.

I masterafhandlingens tilfælde er de fire informanter ikke nødvendigvis repræsentative for alle myndighedsrådgivere. For Kvale kan forskellige interviewpersoner dække forskellige formål alt efter det undersøgte felt (Kvale 1997: 150). Når vi skal afdække et problemfelt, der forekommer uafdækket og samtidig ønsker at undersøge den nuværende praksis må det optimale være at få så bred og forskelligartet en repræsentation af interviewpersoner som muligt. Her er den ideelle interviewperson altså både den fagligt velfunderede og den fagligt usikre myndighedsrådgiver, fordi de tilsammen giver et repræsentativt billede af praksis.

Informanter vælger ikke at sige ja til at deltage i interviewet uden en stillingtagen eller bevidsthed om emnet. Deltagernes normative tanker og følelser har betydning for den livsverden, der kan ses af forskeren. Det vil sige, at både informanternes og forskeres subjektivitet har betydning for resultatet (Duus, Husted, Kildedal, Laursen & Tofteng 2014: 139).

Myndighedsrådgivere, der vælger at være medlem af specifikke fagfagligt orienterede Facebookgrupper og som vælger at bruge fritid på at blive interviewet om deres faglige praksis, må antages at have en klar bevidsthed og holdning til denne praksis. Anbringelser af børn er et følsomt emne både blandt den almene befolkning og fagspecialister.

I den terminologi som eksempelvis Socialstyrelsen anvender om forebyggelse beskrives anbringelse som den mest indgribende foranstaltning en myndighedsrådgiver kan sætte i anvendelse og den er derfor placeret i toppen af indsatsstrappen²⁰. Det må derfor antages, at myndighedsrådgivere, der ved, at deres praksis ikke er tilstrækkelig og hvor matchningen måske sker tilfældigt, tilsynet er mangelfuldt, børnesamtalerne ikke bliver afholdt, handleplanen mangler forud for anbringelsen, de myndighedsrådgivere vælger sandsynligvis ikke at melde sig frivilligt til et interview, der skal kortlægge deres praksis og derigennem komme til at fremstå som fagprofessionelle, der svigter de mest udsatte børn.

Vores fire informanter er ideelle interviewpersoner i Kvaales betydning af velformulerede og velinformerede. Det er vores antagelse, at hvis vi skulle foretage en repræsentativ afdækning af praksis, så skulle vi have gennemført en række observationer blandt et bredt felt af myndighedsrådgivere, når de udfører deres praksis. Denne metode kunne have givet os et mere repræsentativt og objektivi indblik i praksis.

²⁰ [Indsatsstrappen — Socialstyrelsen - Viden til gavn](#)

Da vores problemfelt er uafdækket kan det dog godt give god mening, at vi starter med at afdække best practice gennem de fire valgte informanter. En afdækning af deres praksis vil vise, hvad informanterne er motiveret af, hvad der vægter og påvirker i deres praksis, når de matcher et barn med et anbringelsessted.

Kildekritik

I vores indledning og problemfelt anvender vi tv-dokumentar, undersøgelser, rapporter og udtalelser fra sociale medier. Både som baggrund for vores masterafhandling, men også for at understøtte processen, der fører til vores problemformulering. Vi har i første omgang gjort brug af emnebaseret søgning for på forhånd ikke at sortere eventuel relevant viden fra (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:82,83). Derefter har vi benyttet os af den aktørfokuserede søgning for at konkretisere vores emne (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:84). De anvendte dokumenter vil aldrig være værdifri, fordi de er produceret i en bestemt social kontekst, ligesom vi fortolker dem i den subjektive kontekst, de er produceret i, og i forhold til vores egen anvendelse af dokumenterne i vores masterafhandling. (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019: 89).

Når vi gør brug af tv-dokumentaren "Nødråb fra Børnehjemmet" som inspiration til vores masterafhandling, er vi vidende om, at det er journalistens dagsorden, der træder frem i dokumentaren og hermed også vælger, hvilke informationer der skal bringes og om emnet skal fremstilles positivt eller negativt (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:92).

De undersøgelser og rapporter vi anvender er statiske og vil være farvet af forfatterens dagsorden og interesser, som ligeledes afgør, hvilket fokus og vinkel dokumentet skal have (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:93).

Når vi anvender fakta fra en spørgeundersøgelse, er det taget ud af den konkrete kontekst med de informanter, der har svaret heri, men samme spørgeundersøgelse, kan give et andet udfald ved brug af andre informanter.

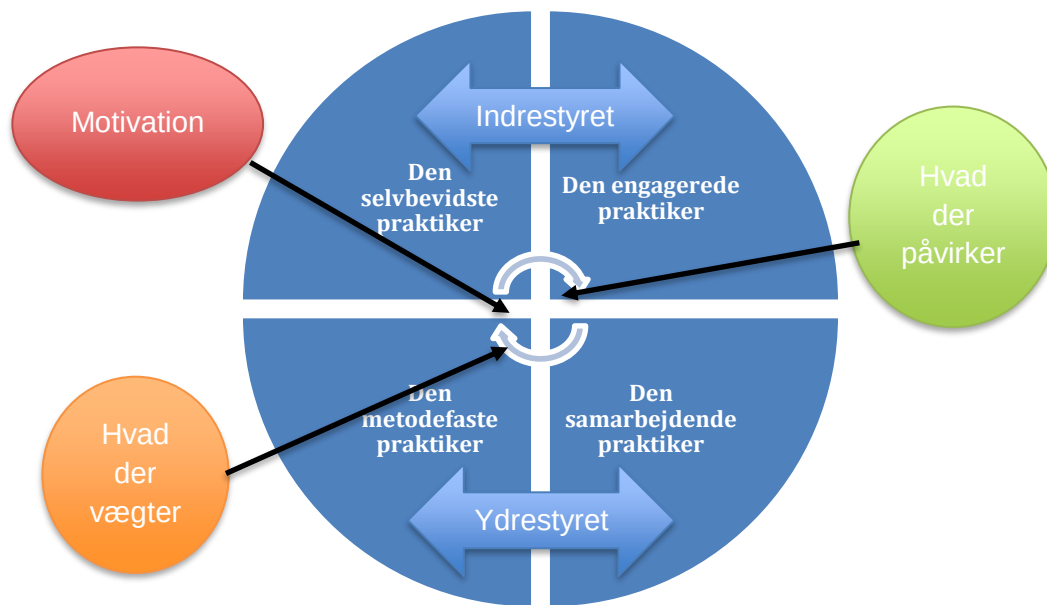
Et opslag fra socialminister Astrid Krag på Facebook defineres som et dynamisk dokument, da det er foranderligt. Samtidig er det et politisk budskab, hvor konteksten er den sociale, historiske og samfundsmæssige virkelighed som hendes opslag er en del af, hvor der ligger en klar politisk holdning bag (Ingemann, Kjeldsen, Nørup & Rasmussen 2019:93).

Kapitel 3 Teori

Indledning

På baggrund af vores induktive tilgang har vi udviklet fire teoristyrede begreber, den engagerede, den selvbevidste, den samarbejdende og den metodefaste praktiker. Vi ønsker med vores teorivalg at opnå en større forståelse af disse fire teoristyrede begreber og derigennem øge vores forståelse af, hvad der motiverer, vægter og påvirker hos myndighedsrådgivere, når et barn skal matches med et anbringelsessted.

Den valgte teori vil anvendes samlet til at forstå og udfolde de teoristyrede begreberne, men hver enkelt teori knytter sig også særligt til et specifikt teoristyret begreb og vil være bærende i analysen af dette begreb. Vi er opmærksomme på, at den afgrænsning og indsnævring af undersøgelsesfeltet som vores induktive kodning og efterfølgende kategorisering i fire teoristyrede begreber medfører. Vi vil derfor tilføje et teoretisk metaperspektiv, der beskriver den kontekst som den engagerede, selvbevidste, samarbejdende og metodefast praktiker opererer ind i og også bliver påvirket af i sin praksis.

Figur 10, egen model, de fire teoristyrede kategorier

Teoristyrede begreber

For at belyse den engagerede og den selvbevidste praktiker har vi valgt Lene Holm Pedersen og Lotte Bøgh Andersen forskning i Public Service Motivation, som vi underbygger med Helle H. Heiss teorier om motivation af højt kvalificerede medarbejdere med særlig fokus på arketyper Primadonnaen. I forhold til at belyse *den samarbejdende praktiker* har vi valgt at tage udgangspunkt i Morten Ejrnæs' teorier om tværprofessionelt samarbejde. Vi vil vi belyse *den metodefast praktiker* både ud fra Karen Healys undersøgelse om dynamisk tilgang til brug af teori og metoden ICS (Integrated Children's System). Endelig vil vi give et teoretisk metaperspektiv på praksis gennem Karens Healys teori om konstruktionen af formålet med det sociale arbejde.

Da vi inddrager flere teorier, foretager vi en afgrænsning af hvert teori, så det kun er den del af teorien, der er relevant for at udfolde de fire teoristyrede begreber, der inddrages i teoriafsnittet og senere analyse.

Public Service motivation, Den engagerede praktiker

I vores problemformulering ønsker vi blandt andet at undersøge, hvad der motiverer myndighedsrådgiverne i processen, når et barn skal anbringes. Motivation og engagementet er tosidet i empirien og omfatter både engagement i arbejdet generelt i myndighedsområdet og engagement i det barn og den familie som myndighedsrådgiveren har kontakt med. Vi vil forsøge at udfolde vores begreb *den engagerede praktiker* med teorien om public service motivation.

Teorien om public service motivation tager udgangspunkt i, hvad der motiverer offentligt ansatte i deres arbejde. "Motivation kan overordnet forstås som drivkraften bag målrettede handlinger, og arbejdsmotivation handler om den energi, en ansat er villig til at lægge bag opnåelsen af et givent mål i forbindelse med sit job". (Bøgh og Pedersen, 2014:14)

For mange offentligt ansatte rækker deres motivation for arbejdet ud over dem selv. De er ofte drevet af også at gøre noget for andre. En altruistisk tilgang, der taler ind i public service motivation. Ansatte, der lægger energi i at bidrage til samfundet, gennem deres arbejde, har dermed en høj public service motivation. Ansatte har "*en interesse i eller nydelse af opgaven for dens egen skyld*". (Bøgh og Pedersen, 2014:14).

En grundlæggende antagelse er, at alle lønmodtagere er drevet af ydre motivationsfaktorer som høj løn og lav arbejdsbelastning. For offentligt ansatte gælder det, at de også er drevet af en indre motivation om at gøre noget for andre og for samfundet. De har en public service motivation. (Bøgh og Pedersen, 2014:18). En offentlig ansat, der udelukkende er drevet af en høj public service motivation arbejder hårdt, har fokus på opgaven, er kreativ i at løse den, er selvledende og loyal over for målet. Denne type medarbejdere findes, men de er ifølge Bøgh og Pedersen "*usædvanlige*". (Bøgh og Pedersen, 2014:19)

Til forståelsen af public service motivation knytter sig fire hoveddimensioner. Det drejer sig om Commitment to public interest (*samfundssind*), Compassion (*medfølelse*), Attraction til public policy making (*tiltrækning til politik*) og Self-sacrifice (*selvopofrelse*). Medarbejdere, der er drevet af en høj public service motivation orienterer sig mod fire motivationsdimensioner. Alle medarbejdere er drevet af

motivationsdimensionen selvopofrelse, men derudover orienterer medarbejderne sig også mod mindst én af nedenstående motivationsdimensioner.

➤ **Samfundssind (Commitment to public interest)**

Er drevet af normative værdier. Det er en pligt og loyalitetsbaseret motivation for at levere offentlige ydelser og derved gøre noget godt for samfundet. Medarbejderen er drevet af at gøre en forskel for samfundet som helhed. Medarbejderne handler på måder, der anses for at være ønskværdige og i overensstemmelse med samfundets værdier og normer.

➤ **Medfølelse (Compassion)**

Er funderet affektivt. Det er en følelsesmæssig funderet motivation for at gøre noget godt for andre og samfundet. Medarbejderen er drevet af at gøre en forskel gennem direkte kontakt til afgrænsede borgergrupper. Medarbejderen optræder i empati med individer eller bestemte grupper. Det vil sige, at medarbejderen kan sætte sig ind i borgerens situation og lægge ekstra energi at forbedre den.

➤ **Tiltrækning til politik (Attraction til public policy making)**

Er instrumentelt funderet. Motivation til at forbedre de politiske beslutninger for at gøre det bedre for andre og samfundet. Medarbejdere, der er drevet af at forbedre kvaliteten af de offentlige ydelser. Afvejning af, hvordan mål og midler kan kombineres rationelt for at forbedre ydelsen til borgerne og hvordan man på eksempelvis organisatorisk niveau forbedre rammen for arbejdet.

➤ **Selvopofrelse (Self-sacrifice) Grunddimension)**

Denne dimension ses som grundlaget for de andre dimensioner. Selvopofrelse beskriver villigheden til at tilsidesætte egne behov for at hjælpe borgere og samfund gennem de offentlige ydelser, man leverer. Medarbejderen forventer ikke at få noget til gengæld. Selvopofrelsen genererer energi til de høje niveauer i de øvrige motivationsdimensioner (Bøgh og Pedersen, 2014:52,54).

Både dansk og international forskning har vist, at medarbejdere med høj public service motivation generelt præsterer bedre. Hvis medarbejdernes public service motivation skal konverteres til værdiskabelse, kræver det dog, at de oplever en reel mulighed for at gøre en forskel gennem deres motivation og engagement.

For alle fire motivationsdimensioner gælder det, at hvis medarbejderne skal omsætte deres energi og motivation til en arbejdsindsats, så skal de opleve at kunne gøre en forskel gennem deres indsats. De skal opleve, at indsatsen er meningsfuld i forhold til at hjælpe andre og/eller bidrage til samfundet for at lægge ekstra energi i deres indsats. Der skal være overensstemmelse mellem motivation og omgivelsernes målsætning, der i denne sammenhæng er de organisatoriske forhold som medarbejdere med høj public service motivation profil skal udføre deres arbejde under. (Bøgh og Pedersen, 2014:55)

Teorien om public service motivation giver en meningsfuld uddybning af vores begreb den engagerede praktiker samtidig med, at det giver et teoretisk afsæt for den del af problemformuleringen, der omhandler myndighedsrådgivernes motivation for praksis.

Motivation af højtspecialiserede medarbejder, Primadonnaen, Den selvbevidste praktiker

Public service motivation hviler på motivationsdimensionen selvopofrelse. Helle Hein beskriver i sin bog *Motivation - motivationsteori og praktisk anvendelse (2009)*, hvordan man kan motivere højtspecialiserede kreative medarbejdere. Hein laver på baggrund af en induktiv undersøgelse en skematisk oversigt over fire forskellige motivationsprofiler. Hun opstiller motivationsprofilerne på en skala alt efter graden af selvopofrelse. (Hein, 2009:197).

Selvopofrelsen er højest hos motivationsprofilen Primadonnaen og lavest hos motivationsprofilen Lønarbejderen. "Ofre" skal forstås som den mængde mentale energi, medarbejderne er villige til at bruge på deres arbejde.

Dermed er der en sammenkobling til motivationsdimensionen selvopofrelse, der er grundlæggende i public service motivation. Tematisk tager Hein sammen afsæt som Bøgh og Pedersen, men flytter undersøgelsesfokus fra motivationsdimension til motivationsprofiler, hvor der er fokus på motivationsprofilen Primadonna, der kan give en teoretisk uddybning af *den engagerede* og *den selvbevidste* praktiker. Nedenstående model viser de fire motivationsprofiler og hvilke karakteristika, der er knyttet til den enkelte motivationsprofil ud fra fire temaer.

Primadonnaen	Præstations-Triperen	Pragmatikeren	Lønmodtageren
Styret af et kald - ønsket om at gøre en forskel	Ekstrovert - styret af den udadvendte præstation, af anerkendelse og karrieremæssig succes	Har et pragmatisk forhold til arbejde	Arbejdet er kilde til ressourcer som kan anvendes til at søge tilfredshed uden for arbejdet
Styret af ekstremt stærke værdier og idealer	Introvert. Styret af den indadvendte præstation som bjergbestigeren	Prioriterer ud fra og tænker i work-life-balance	Tænker i bidrags-belønnings-balance
Den udadrettede anerkendelse er ikke i sig selv motiverende, men bruges til at give arbejdet mening	Vil nok tilslutte sig professionernes værdier som skueværdier, men de egentlig styrende værdier knytter sig egen præstation	Arbejdet er ikke den primære kilde til tilfredshed og identitet	Tilslutter sig kun professionens værdier, hvis det er til personlig fordel og uden omkostninger
Arbejdet er en primær kilde til tilfredshed og identitet		Deler professionens værdier, men er ikke villig til at bringe store ofre	Bliver af primadonnaen betragtet som en kætter
← Stor villighed til at bringe ofre Lille villighed til at bringe ofre →			

Figur 11, egen model, frit fortolket efter H. Hein

Primadonnaer trives med en stærk identitet. Det er vigtigt at kunne spejle sig i de værdier, der er knyttet til arbejdet. De oplever, deres arbejde som et kald. De arbejdsmæssige og personlige værdier smelter sammen og arbejdet bliver en primær kilde til identitetsskabelse. Primadonnaer trives med at have en stærk identitet, der viser, hvem de er og de vil føle sig frustreret over at blive ledet af og arbejde sammen med mennesker, der ikke har samme høje standard som dem selv (Hein, 2009:204).

Primadonnaen er blandt andet drevet af følgende motivationsfaktorer:

➤ **Kaldet**

Den mest grundlæggende drivkraft for primadonnaen. Følelsen af at gøre en forskel og søge efter mening, at føle forpligtelse og udøve disciplin

➤ **Søgen efter mening**

Engagement er svaret på at skabe mening i en verden, hvor der ikke umiddelbart er mening (Hein, 2009:205-207).

Som det fremgår af den skematiske oversigt over arketyperne, så er primadonnaen styret af et kald og tillige *ekstremt* styret af værdier og idealer, anerkendelse er ikke i sig selv motiverende, men bruges til at give arbejdet mening og arbejdet er den primære kilde til tilfredshed og identitet. At være styret af et kald og ekstremt styret af værdier og idealer kræver en høj grad af selvbevidsthed. Det kræver en klar bevidsthed om, hvem man er, hvad man står for, hvor man vil med sin praksis osv. På den baggrund kan teorien om Primadonnaen være med til at udfolde vores begreber *den engagerede* og *den selvbevidste praktiker*.

For Primadonnaen er det vigtigt, at der er overensstemmelse i deres arbejde mellem følgende tre faktorer: faglige værdier og idealer, de krav der bliver stillet på arbejdet samt praktiske rammer til at udføre arbejdet i.

Det tværprofessionelle samarbejde, Den samarbejdende praktiker

Det kommunale system er i dag præget af stor kompleksitet med sektoropdeling og specialiserede funktioner som følge. Sociale problemer kan ikke afværges af en enkelt fagpersons indsats, hvorfor det tværprofessionelle samarbejde er nødvendigt (Ejrnæs 2017:23).

Ifølge Morten Ejrnæs, er begreberne kernefaglighed og kernekompetencer relevante som betegnelse for de færdigheder og den viden, der specifikt kendetegner en fagprofession (Ejrnæs 2017:24).

Forskellige professionsgrupper har forskellige interesser og kæmper for at opnå magt. Det betyder, at den enkelte fagprofessionelle forsvare egen position og rolle, samt hævder egne kompetencer som værende vigtig for opgaveløsningen, hvilket er relevant at inddrage, når det skal analyseres hvordan det tværprofessionelle samarbejde skal etableres og organiseres, men også relevant for formålet med det tværprofessionelle samarbejde (Ejrnæs 2017:24,25).

Formålet med det tværprofessionelle samarbejde er informationsudveksling, koordinering, analyse og fælles indsats, ligesom det også betragtes som en funktionel nødvendighed, i det der flere steder i lovgivningen stilles krav om det tværprofessionelle samarbejde.

Formålet er også at forbedre kvaliteten i det professionelle sociale arbejde, sådan at den samlede information anvendes optimalt, og analyse af problemet, samt koordinering af indsatser kan forbedres (Ejrnæs 2017:26).

Healy og ICS, Den metodefaste praktiker

Healy anser en kritisk reflektiv tilgang til brug af teori, som værende mest i overensstemmelse med den dynamiske model for det sociale arbejdes praksis (Healy 2016:45). Hun fremhæver at; *"forholdet mellem formel teori og praksis i socialt arbejde er et omstridt forhold"*. Det er hendes erfaring, at socialarbejdere ofte giver udtryk for et ambivalent forhold til teori (Healy 2016:46).

Der er beskrevet møder med socialarbejdere, der så at sige har droppet al teori efter endt uddannelse. Men samtidig understreges det, at socialarbejdere baserer deres praksis på teori, selvom de ikke er bevidste om det. Det er socialarbejdernes teoretiske grundlag, der vejleder til, hvad der bør være fokus for den faglige vurdering, og de forskellige teoretiske grundlag giver ofte forskellige perspektiver på formål og processer i det sociale arbejdes praksis.

Forskning viser da også at borgeren foretrak; *"socialarbejdere, der virkede, som om de var klar over, hvad de foretog sig, og hvorfor de gjorde det, og socialarbejdere, der siger, hvilket mål de arbejdede hen imod, og hvordan de ville realisere dette mål"*.

Det er derfor relevant, at socialarbejderne bør øge deres evne til bruge og udvikle formelle teorier i praksis (Healy 2016:48).

Den kritiske årsag mod formaliseret teori kan være den måde teorier udvikles på i den akademiske verden, hvor der kan synes at være langt fra såvel den kompleksitet som den trivialitet, der kendetegner det sociale arbejde i praksis. Desuden kan forskere i socialt arbejde, betragte socialarbejdere og borgere som genstande for undersøgelsen, i stedet for deltagere i udvikling af viden, hvilket kan skabes hindringer for socialarbejdernes brug af teori i praksis.

Healys pointe herom er, at konflikten mellem teori og praksis kan løses ved at anerkende, at når socialarbejderen bruger teori, skabes der også teori i praksis (Healy 2016:46,47).

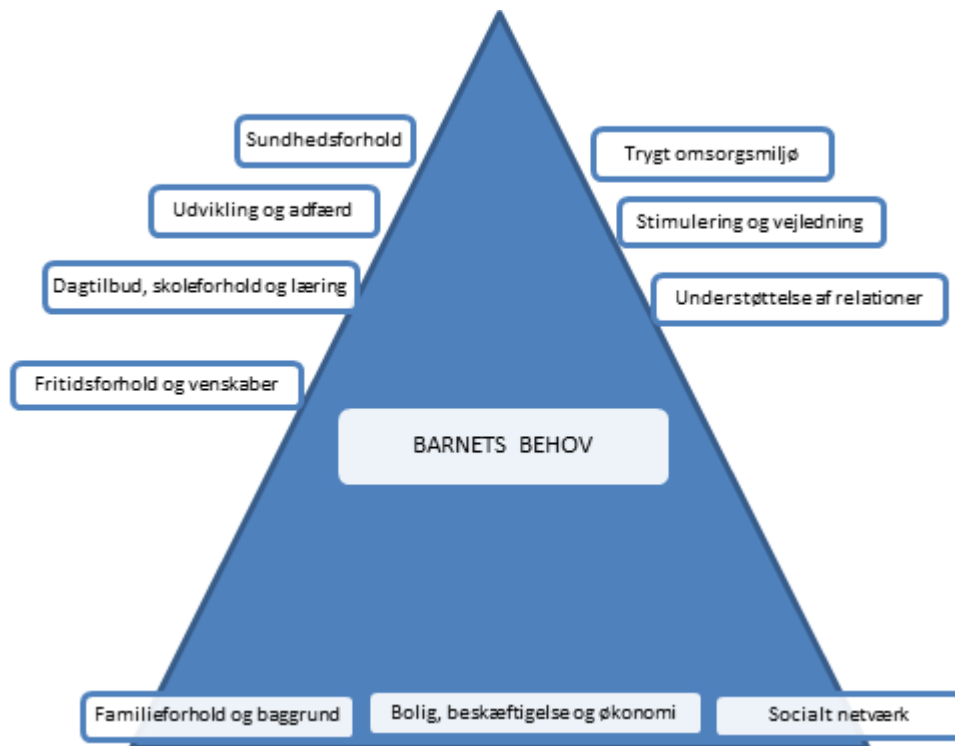
ICS som metode

ICS er udviklet på baggrund af mange års udviklings- og forskningsarbejde i England, som indledtes midt i 1980'erne. ICS er tilpasset danske forhold og lovgivning, og skal ses som en videreudvikling af tidligere erfaringer og er dermed forskellig fra den engelske udgave. I Danmark ses ICS som en overordnet systematik med et eklektisk syn på socialfaglige metoder, der skal kunne anvendes i sammenhæng med andre socialfaglige metoder (Socialstyrelsen 2014:9). I 2014 havde 90 ud af de 98 kommuner implementeret ICS.²¹

ICS er bygget op omkring et helhedsorienteret og et bio-psyko-socialt perspektiv, hvilket betyder at både barnet og familien anses som værende en del af en større kontekst. Problemstillingerne, der kræver en børnefaglig undersøgelse og indsats, er ofte så komplekse, at det er nødvendigt at arbejde ud fra en multiteoretisk tilgang. De ti dimensioner i nedenstående model er det afsæt, der udgør den børnefaglige undersøgelse.

Formålet med denne systematik er til dels at understøtte, at den børnefaglige undersøgelse er letlæselig, men også at myndighedsrådgiveren er opmærksom på de ressourcer, der er i familien og netværket og anvender disse aktivt (Socialstyrelsen 2018: 20).

²¹ [Evaluering af ICS — Socialstyrelsen - Viden til gavn](#)

Figur 12, egen model, frit fortolket efter ICS-trekanten

Kvalitet i sagsbehandlingen for arbejdet med børn og unge med behov for særlig støtte kan beskrives gennem følgende fire pejlemærker;

- **Inddragelse**
- **Faglig udredning**
- **Valg af indsats**
- **Opfølgning**

ICS understøtter pejlemærket om *inddragelse*, skabelonerne hjælper myndighedsrådgiveren med at huske de relevante regler om inddragelse og understøtter, at barnets og familiens holdninger, synspunkter og aktive deltagelse bringes i spil i tilrettelæggelsen af indsatsen. (Socialstyrelsen 2018: 47).

I den *faglige udredning* understreges det, at myndighedsrådgiveren bør sikre sig, at der er relevant og tilstrækkelig viden, og at der hele tiden prioriteres i de oplysninger, der er om barnet og familien (Socialstyrelsen 2018: 48).

Den faglige sammenhæng gør det lettere, at foretage det *rette valg af indsats*, og være tydelig i kommunikationen omkring disse valg. ICS støtter myndighedsrådgiveren i at udarbejde klare og konkrete mål, der er prioriteret i samarbejde med barnet og forældrene (Socialstyrelsen 2018: 50).

Ved brug af ICS, understøtter metoden en grundig og helhedsorienteret *opfølgning* i sagen, i det de mål, der følges op på, er udarbejdet på grundlag af en grundig og præcis undersøgelse med barnets behov i centrum (Socialstyrelsen 2018: 51). Udover ICS nævner nogle af vores informanter også Signs of Safety²² som metode.

ICS understøtter en helhedsorienteret, forskningsbaseret og socialfagligt funderet sagsbehandling, hvor Signs of Safety med den løsningsfokuserede tilgang ofte anvendes i den direkte kommunikation med barnet, familien og netværket (Socialstyrelsen 2018: 18).

Teoretisk metaperspektiv

Karen Healys forskning viser, at socialarbejders institutionelle praksiskontekster ændrer sig konstant, som følge af sociale, økonomiske og politiske forandringer. Samtidig påvirker fremskridt inden for teorier og viden om socialt arbejde, socialarbejdernes faglige formål og tilgange til praksis (Healy 2016:21).

²² [Signs of Safety — Vidensportalen på det sociale område](#)

Healy opererer med fire elementer, der interagerer i konstruktionen af socialarbejdernes faglige formål.

➤ **Den institutionelle praksiskontekst**

Omhandler lovgivning, offentlige og organisatoriske politikker og gængse praksisser, der former de institutioner, hvor socialarbejderen er. Den institutionelle kontekst skaber referencerammen for opgaven for det sociale arbejde, altså hvad socialarbejderen formelt er ansat til at udføre (Healy 2016:39).

➤ **Det formelle faglige grundlag for socialt arbejde**

Grundlaget er udviklet på baggrund af teorier om og for praksis, værdier og overbevisninger samt de formelle færdigheder for det sociale arbejde. Grundlaget udbredes gennem formelle kanaler, såsom uddannelsen til socialarbejder og akademiske udgivelser. Undervisningsinstitutionerne præsenterer de studerende for – og socialiserer dem ind i fagets centrale værdier, viden og færdigheder. Praksisteorier udgør et centralt intellektuelt element i det faglige fundament for socialt arbejde.

➤ **Brugere og deres lokalmiljø**

Begrebet om at arbejde i partnerskab med borgere og lokalmiljøer går helt tilbage til pionererne Jane Addams og Mary Richmond og er i dag en væsentlig del af alle de betydelige teorier om det sociale arbejdes praksis. Moderne teorier om socialt arbejde er præget af forestillingen om, at relationen mellem socialarbejderen og borgeren er det centrale redskab til forandring.

➤ **Rammer for praksis**

Referer til sammenblandingen af, at der på den ene side er formel viden og formelle færdigheder og på den anden side er der uformel viden og uformelle jobspecifikke færdigheder, der er udviklet af socialarbejdere i praksis. Sammenblandingen omfatter såvel formel teoretisk og faktisk viden som tavs viden eller viden, der er opbygget gennem praksis (Healy 2016:40,41).

De fire elementer interagerer i socialarbejderens praksis, for eksempel vil love og offentlige politikker forme de centrale forpligtelser som socialarbejderen har (Healy 2016:41). Et andet vigtigt bidrag til formålet med praksis er borgerens forventning, behov, styrke og kompetencer. Begrebet om partnerskab indebærer, at borgerens interesser bør anerkendes som værende forskellige fra det faglige grundlag for vores praksis. Hvilket betyder, at socialarbejderen i praksis skal fokusere på at forstå borgerens synspunkter, behov og kompetencer, ligesom borgeren skal inddrages i socialarbejderens rolle (Healy 2016:44).

Kapitel 4 Analyse

Indledning

I analysens først afsnit vil vi analysere de fire teoristyrede begreber som vi udledte af vores kodning og som repræsenterer en form for karakteristiske fællestræk, der dækker de fire informanternes tilgang til deres praksis, når de matcher et barn med et anbringelsessted. Vi vil understøtte analysen med myndighedsrådgivernes udtalelser fra empirien. Ved at koble specifik teori til begreberne gør vi dem teoristyrede og kan på den baggrund forstå og udfolde begrebet bedre og bredere ind i problemformuleringens kontekst.

Analyse 1. del

Delanalyse, Den engagerede praktiker

På tværs af de fire informanternes individuelle fortælling om deres praksis, fremstår de alle meget bevidste om deres faglige og moralske afsæt i deres fag, praksis og ikke mindst de børn, de er i kontakt med. Det teoretiske afsæt for at belyse den engagerede praktiker er teorien om public service motivation.

Analysen vil derfor tage udgangspunkt i, at undersøge om informanterne har public service motivation.

Teorien om public service motivation beskriver den antagelse, at medarbejdere generelt er drevet af ydre faktorer som eksempelvis løn, men for offentligt ansatte gælder det, at mange af dem også har en indre motivation, der er drevet af ønsket om at gøre en forskel. Medarbejdere med en høj public service motivation profil er medarbejdere, der arbejder hårdt, har fokus på opgaven, er kreativ i at løse den, er selvlædende og loyal over for målet. På alle måder en eksemplarisk medarbejder, der er sjælden blandt medarbejdere generelt.

Medarbejdernes motivation har fire dimensioner. Det er samfundssind, medfølelse, tiltrækning mod politik og selvopofrelse. For medarbejdere med høj public service motivation er selvopofrelsen den grundlæggende dimension.

“Så det jeg egentligt tænker, er at det er drøn drøn vigtigt, at man som person, når man vælger at arbejde inden for det her fag og de her børn, er med på, at det koster noget. Det kræver, at man er klar til at skabe relation til de her børn”.

Udsagnet viser, at informanten ser selvopofrelse som en grundpræmis for at arbejde inden for faget. Medarbejdere skal investere noget af dem selv. “Det koster” at have en relation til et barn, der skal anbringes. Her viser medarbejderen også en anden motivationsdimension nemlig medfølelse, der teoretisk retter sig mod medarbejdere, der er drevet af at gøre en forskel gennem direkte kontakt til afgrænsede borgergrupper. I citatet eksemplificeret ved “de her børn”

Den næste motivationsdimension *samfundssind* retter sig mod medarbejdere, der har en pligt og loyalitetsbaseret tilgang til deres arbejde. En informant fortæller om en tidligere arbejdsplads:

“Jeg kan godt huske, da vi skulle tage børn hjem pga økonomi, hvor jeg ikke synes det var fagligt forsvarligt, så bliver jeg rigtig løvemor i forhold til mine sager”.

Informanten reagerer med en pligt- og loyalitetsorienteret tilgang i citatet. Hun reagerer på, at hensynet til økonomien vejer over hensynet til barnet og tilsidesætter faglig forsvarlighed. Som i det forrige citat orienterer informanten sig mod motivationsdimensionen *medfølelse*, når hun beskriver sin reaktion på situationen som *“så bliver jeg rigtig løvemor”*. Der er en meget høj identifikation med relationen til barnet, at hun er helt biologisk og dyrisk i sin beskrivelse af, hvordan hun reagerer, hvis hendes samfundssind udfordres.

En anden informant fortæller:

“Det kan jeg godt tænke, at jeg altid har været sådan jaja fuck det og hvis I ikke vil have mig, så må I sgu fyre mig. Jeg skal passe på de børn. Der har jeg nok ikke altid været lige så sjov at danse med. Sådan set fra et ledelsesmæssigt perspektiv”

Informanten er villig til at sætte sin stilling på spil og gå imod sin ledelse, hvis hun bliver forhindret i at udføre sin opgave, der er *“at passe på de børn”*. Hun har som den forrige informant en stærk pligt og loyalitetsfølelse over for opgaven og udviser derfor også en motivationsdimension i *samfundssind*. Ligesom det forrige udsagn er der også her en meget stor identifikation med relationen til barnet.

Generelt har informanterne en meget stor forankring i motivationsdimensionen *medfølelse*, der i deres udsagn overvejende knytter sig til relationen til barnet. Informanterne beskriver deres praksis med begreber som *“fagligt forsvarligt”* og man skal være klar til at gå imod sin ledelse og blive *“fyret”*. Relationen til børnene er alt afgørende og man skal være indstillet på, *“at det koster noget”* for én selv for man har ansvar for at skabe relationen, man skal *“passe på børnene”* som en *“løvemor”*. Den grundlæggende motivationsdimension for public service motivation er *selvopofrelse*. Den dimension er til stede hos alle medarbejdere med en høj public service motivation profil og ses også i informanternes svar, hvor én af informanterne slår fast, at det *“koster”* noget at arbejde som myndighedsrådgiver med børn, der skal anbringes.

I den samlede empiri er der ikke et eneste udsagn, der peger informanterne i retning af den motivationsdimension, der hedder *tiltrækning til politik*. Der ses ikke en optaget af at ændre ydre rammer for at forbedre praksis, men der ses generelt i empirien heller ikke stor utilfredshed med rammer for vilkår i praksis.

Når den samlede empiri analyseres ud fra teorien om public service motivation viser det informanter, der alle har en høj public service motivation profil og hvis primære motivationsprofil ud over selvopofrelse, er medfølelse. Informanterne har en mindre grad af orientering mod samfundssind og slet ingen i tiltrækning af politik. De har fokus på relation til barnet.

Analysen med teorien om public service motivation perspektiv har givet en mere detaljeret forståelse af den engagerede og selvbevidste praktiker. Den mest markante uddybning er forståelsen af det engagement, vi oplevede under interviewet og fik øje på igen i første åbne kodning. Engagementet er målrettet barnet og relationen til barnet er den altoverskyggende motivationsfaktor. Relationen til familien og anbringelsesstedet beskrives også som vigtigt af informanterne, men ikke på samme følelsesmæssige måde som relationen til barnet.

Delkonklusion:

Informanternes samlede udsagn i empirien ligger både kvantitativt og kvalitativt en hovedvægt på motivationsdimensionen medfølelse. Informanterne er meget følelsesmæssigt forbundet til deres opgave og drevet af at gøre noget godt for en hel specifik borgergruppe, nemlig børn, der skal anbringes. De lægger så meget ekstra energi i deres arbejde, at de er villige til at lade sig fyre. Informanterne har også et *samfundssind* som motivationsdimension, men det er altid knyttet op på en motivation i forhold til relationen til barnet, så motivationsdimensionen *medfølelse* må ses som den helt grundlæggende motivationsdimension for de fire informanter næsteften selvopofrelse som den grundlæggende.

I forhold til problemformuleringens spørgsmål, så er det tydeligt at analyseret ind i teorien om public service motivation, så bliver informanterne overordnet set motiveret af relationen til barnet, som en gennemgående rød tråd i empirien. Derfor er relationen til barnet også det, der vægter som den primære motivationsdimension hos informanterne. Informanten bliver påvirket, hvis omgivelserne ikke har samme faglige niveau (*fagligt forsvarligt*) eller hvis økonomien bliver prioriteret frem for barnets tarv.

Delanalyse, Den selvbevidste praktiker

Når teorien om public service motivation kobles på den selvbevidste praktiker, så fremstår en karakteristika, der er drevet af selvopofrelse og medfølelse. Der er fokus på at gøre noget for en afgrænset gruppe (børnene) og der er fokus på at gøre det loyalt og med faglighed.

Heins beskrivelse af motivationsprofilen Primadonnaen giver flere detaljer til den selvbevidste praktikers karakteristika. Primadonnaen er funderet i selvopofrelse som grundlag for deres motivation og Primadonnaer er beskrevet meget indadrettet og selvbevidst. Primadonnaer trives med en stærk identitet. Det er vigtigt at kunne spejle sig i de værdier, der er knyttet til arbejdet. De oplever, deres arbejde som et kald. Det bliver godt illustreret af en informant, der siger:

“Jeg synes jo... Jeg sætter en ære i at få en rigtig god relation til børn, som skal anbringes”.

Ønsket om at den gode relation peger tilbage på motivationsdimensionen medfølelse og beskriver det som en ære, at gøre det til et meget personligt anliggende. På Ordnet defineres ære som *“at gøre til en sag hvor ens anseelse og selvrespekt står på spil”*²³.

²³ ordnet.dk/ddo/ordbog

Ved at koble Primadonna profilen og den selvbevidste praktiker til motivationsdimensionen medfølelse og selvopofrelse kan vi udvide forståelsen med en indadrettet og selvbevidst dimension. Primadonnaer trives med at have en stærk identitet, der viser, hvem de er og de sætter lighedstegn mellem anseelse og selvrespekt og deres funktion som myndighedsrådgiver. Den selvbevidste praktiker motiveres af at have et kald.

For primadonnaen smelter de arbejdsmæssige og personlige værdier sammen og arbejdet bliver en primær kilde til identitetsskabelse. De vil føle sig frustreret over at blive ledet af og arbejde sammen med mennesker, der ikke har samme høje standard som dem selv. En informant siger om udsendelsen *“Et nødråb fra børnehjemmet”*:

“Jeg synes jo, at det er vildt og krummer tæer over, at der ikke er flere rådgivere, som har været opmærksomme på de børn ik’. Når jeg spørger mine kollegaer, så siger de, at de vil slet ikke beskæftige sig med de i deres fritid”.

Udsagnet viser at vores informant gerne vil bruge deres fritid på deres arbejde, fordi arbejdsliv og fritidsliv smelter sammen.

Delkonklusion

Primadonna profilen giver en skærpet forståelse af den selvbevidste praktiker, fordi den beskriver den indadrettede motivation som identitetsskabende. Den selvbevidste praktiker motiveres af at gøre noget for andre gennem sit kald og er også drevet af en indre selvforståelse som ære, anseelse og selvrespekt. Den selvbevidste praktiker stiller store krav til sine omgivelser, men også til sig selv.

Delanalyse, Den samarbejdende praktiker

Som beskrevet indledningsvist har vi valgt, at analysere vores begreb *den samarbejdende praktiker*, med Morten Ejrnæs' begreber og teori om tværprofessionelt samarbejde. Den samarbejdende praktiker definerer vi yderligere som værende ydrestyret, i det det tværprofessionelle samarbejde både er afhængig af andre fagpersoner, men også at målet er at gavne egen praksis.

Tre ud af vores fire informanter har et tæt samarbejde med en anbringelseskonsulent, når der skal findes et anbringelsessted. Det er forskelligt, hvordan samarbejdet er etableret.

Ifølge Ejrnæs er tværprofessionelt samarbejde en nødvendighed, fordi problemernes kompleksitet kræver belysning og indsats fra forskellige fagpersoner med forskellig viden og opgaver. En informant fortæller at:

"Det er sådan, at det faktisk er familieplejen, som har den største rolle i det (matchning af anbringelsessted), fordi det er dem, som finder det rette sted.

Efter de er kommet med et udspil til vi tænker det skal være dem her, så skal jeg ind og kigge på, hvad jeg tænker om det".

Vi har en tiltro til at familieplejen og den del egentligt træffer de rigtige beslutninger. Vi har et godt samarbejde, fordi det er bare utrolig vigtigt".

Informanten siger dermed både, at hun har tiltro til anbringelseskonsulentens vurdering, men samtidig også, at hun skal godkende anbringelsesstedet. Det kan give udfordringer i det tværprofessionelle samarbejde, hvis ikke der er enighed mellem professionerne. Men det må anses som værende positivt, at informanten oplever et godt samarbejde, da det skaber de bedste rammer for at finde det rette anbringelsessted.

Omkring tværprofessionelt samarbejde fortæller informanten:

"Jeg vil sige, at tilsynskonsulenterne inddrager os meget ind i det. Det kan godt være, at det er dem der skal finde noget, men de gør det i samråd med os". Og videre at; Det der fungerer godt, er det tætte samarbejde mellem os og tilsynskonsulenterne. Nu har vi Corona, men når jeg sammenligner med min tidligere arbejdsplads, hvor vi var langt væk fra hinanden. Så er det godt, at vi er samlet på rådhuset. På den måde, så gør det kommunikationen lettere og sparre med hinanden".

Vores informant føler sig som en del af processen og oplever et tæt samarbejde med anbringelseskonsulenten, og at det er nødvendigt at være fysisk sammen. Hun ser samarbejdet som en mulighed for tæt sparring, selvom det er anbringelseskonsulentens opgave at finde anbringelsesstedet. Det kan gøre at rollefordelingen ikke er klart afgrænset og kan give udfordringer i forhold til, hvem der har magten i relationen til at træffe den endelige beslutning om anbringelsesstedet.

En anden informant har også Corona situationen som en faktor ind i samarbejdet:

"Ej, det er faktisk rigtig rigtig svært at lave et tæt samarbejde med kollegaerne, som er familieplejekonsulenterne, når vi sidder og har det her Corona. Fordi mange møder foregår virtuelt og jeg synes jo, at mavefornemmelsen er drøn vigtig".

For informanten her er det vigtigt at kunne være i rum sammen med anbringelseskonsulenten.

Det er for hende en vigtig forudsætning for et godt samarbejde, at hun kan mærke rummet og anbringelseskonsulenten. Når der ikke er et fælles fysisk rum, er der heller ikke mulighed for den uformelle snak, der kan styrke samarbejdet. Ligesom det kan være svært at aflæse den anden, hvilket der kan give misforståelse og vigtig viden kan gå tabt, der kan betyde at hele processen forsinkes.

Hvorimod denne informant ikke har tværprofessionelt samarbejde med en anbringelseskonsulent og mener at:

"Jeg synes det fungerer godt, at vi er så stor en del af matchingen, fordi det er mig, som har kontakten til familien. Kommer der en konsulent eller leder, så tænker jeg der er en masse relation der går tabt i processen".

Hendes fokus er ikke på det tværprofessionelle samarbejde, men på egen relation og kontakt til familien. Det kan antages at hun i et tværprofessionelt samarbejde ville bruge beskyttelsesstrategier, hvilket kan betyde at de relevante informationer ikke videregives. Hun vil endvidere holde fast i egen monofaglighed, som en del af at forsvare egen position.

Delkonklusion

Tre ud af vores fire informanter giver udtryk for, at det tværprofessionelle samarbejde er vigtig for at finde det rette anbringelsessted. Samtidig er de meget bevidste om deres egen position og beslutningskompetence.

Flere af dem motiveres af muligheden for at arbejde tæt sammen med anbringelseskonsulenten og Coronanedlukning har påvirket denne mulighed, hvilket har gjort kommunikationen vanskelig og værdifuld viden kan gå tabt.

Alle informanter vægter deres egen viden som værende afgørende for det endelige match af anbringelsessted, hvorfor anbringelseskonsulentens faglige vurdering bliver sekundær. Det kan medføre udfordringer i det tværprofessionelle samarbejde, og skabe et ulige magtforhold mellem myndighedsrådgiveren og anbringelseskonsulenten.

Delanalyse, Den metodefastes praktiker

Med udgangspunkt i Healys fremstilling af socialarbejdernes brug af teori i praksis, samt metoden ICS vil vi analysere den metodefastes praktiker. Ligesom den samarbejdende praktiker er den metodefastes praktiker ydrestyret, grundet der på forhånd er taget beslutninger om hvilke metoder, hun skal bruge, men også at målet er at gavne egen praksis. Vores analyse vil gå på i hvilket omfang, de er bevidste om brugen af metoden, og understøttes af Healys beskrivelse af den modstand der kan være mod teori i praksis.

En informant beskriver ICS som:

"det den børnefaglige undersøgelse er lavet udefra, som beskriver hvilke ressourcer og udfordringer, som der egentligt er. Det er jo den, som nærmest er den gyldne håndbog i alt hvad vi gør og de beslutninger, som vi træffer". Og fortæller videre at; "Hver gang vi laver en undersøgelse, skal vi sende den til teamlederen, som skal kvalitetssikre den. Der kan der sagtens bliver stillet spørgsmålstejn til "Hvorfor er det du har tænkt det der" eller "Er det nu den rette løsning?"

Denne informant er relativ nyuddannet, ifølge Healy findes der socialarbejdere der dropper al teori efter endt uddannelse. Når vores informant beskriver ICS-håndbogen som *"den gyldne håndbog"* kan det både være tegn på, at hun anerkender metoden og finder den faglig understøttende, men det kan også være en accept af, at det er den metode hun skal anvende, uden at forholde sig kritisk til det. Samtidig kan det underkende hendes faglige vurdering, når en leder skal ind og kvalitetssikre hendes arbejde, i så fald der ikke følger faglig relevant sparring med. Denne informant er uddannet i SOS og bruger det meget i hendes arbejde, hun fortæller at:

"Når jeg anbringer, så bruger jeg rigtig meget den metode (SOS) for hele tiden at måle. Hvor er vi henne og hvorfor gør vi det her? Hvad er formålet med det? Er der overhovedet nogle udvikling?". "Vi arbejder jo meget med noget hver dag uden nødvendigvis at pege på, at det er den eller den viden vi bruger"

Og fortæller videre at: "Vi bruger de metoder vi har", uden at definere nærmere hvilke metoder. Healy forklarer denne tilgang til praksis med, at vores informant ikke er bevidst om, hvilken teori hun baserer praksis på, men implicit anvender teori. Denne informant er uddannet i SOS og har dermed et indgående kendskab til metoden, samtidig har hun været i praksis i en længere årrække, der kan gøre at hun er sikker i hendes tilgang til metoderne og derfor har svært ved at sætte ord på, hvilken teori hun arbejder ud fra. Informanten er også meget sikker i hendes tilgang til formålet med anbringelsen, og bruger SOS metoden meget konkret i hendes arbejde.

Til gengæld er informanten her meget præcis i forhold til, hvilke metoder hun bruger og fortæller at;

"Vi bruger faktisk begge dele. Vores børnefaglige undersøgelse er en ICS model og vores analyse er altid SOS. Vi bruger en dialogbaseret ICS. Det er jeg rigtig glad for. Så er vi gået fra det med at anmode om statusudtalelser alle steder fra, men hvor vi så sætter os ned og så får lavet undersøgelsen imens jeg interviewer". Det giver en længere undersøgelse ofte, sidetalsmæssigt, men det giver også en oplevelse af at familierne kan genkende sig selv, for det er jo det der bliver sagt, som bliver skrevet med det samme. Og dels at de foranstaltninger, som får undersøgelserne, siger at det er lige til, for der er bare beskrevet det hele. Det giver en god måde at komme i dybden på".

Denne informant er optaget af, at den børnefaglige undersøgelse skal være genkendelig for familierne. Hun beskriver lange undersøgelser, der kommer i dybden. De ti dimensioner i ICS metoden er netop det afsæt, der udgør den børnefaglige undersøgelse. Ved at spørge systematisk ind til alle elementerne opnås den viden, der anses som værende nødvendig for at kunne lave den faglige vurdering, der ligger til grund for den indsats, der peges på. Med den måde vores informant arbejder på, opnås formålet med systematikken i ICS metoden, at den børnefaglige undersøgelse er letlæselig, men også at myndighedsrådgiveren er opmærksom på de ressourcer der er i familien og netværket og anvender disse aktivt.

Denne informant er mere optaget af processen end af metoden og beskriver at:

"Så skal der jo laves en børnefaglig undersøgelse i forhold til hvilke behov barnet har. Og så handler det om, at finde ud af hvad det er for et barn, som vi står med. Er der nogle diagnoser eller særlige hensyn? Det handler jo vildt meget om barnet og barnets behov. De vurderinger vi har lavet i forhold til barnet".

Hun kommer ikke nærmere ind på, hvilken metode hun anvender, men bruger begrebet behov, der ligeså vel kan være ICS som SOS metoden. Hun har meget fokus på barnets behov og ikke så meget familien som helhed, som ICS metoden ligger op til.

ICS er netop bygget op omkring et helhedsorienteret perspektiv, hvilket betyder at både barnet og familien anses som værende en del af en større kontekst.

Problemstillinger der kræver en børnefaglig undersøgelse og indsats er ofte så komplekse, at det er nødvendigt at arbejde ud fra en multiteoretisk tilgang. Ved at kigge isoleret på barnet, kan der overses relevante faktorer, der påvirker barnets problematikker.

Delkonklusion

Samlet set stiller vores informanter ikke spørgsmålstegn ved den eller de metoder, der er tillagt dem at bruge, hvorfor der ikke ses en kritisk tilgang mod formaliseret teori. Tværtimod giver de udtryk for at metoderne er brugbare i deres sagsbehandling.

Det er socialarbejdernes teoretiske grundlag, der anviser til hvad der bør være fokus for den faglige vurdering, og de forskellige teoretiske grundlag giver ofte forskellige perspektiver på formål og processer i det sociale arbejdes praksis. Ved at bruge den samme metode opnås der en ensartet sagsbehandling, der både kan være såvel en styrke som en svaghed, i det der kan være andre metoder og teorier, der kan understøtte barnets behov.

Vores informanter bruger metoderne progressivt for at fremme hensynet til barnet of de er motiveret af at bruge metoderne til at tydeliggøre barnets behov, og de vægter den tillagte metode som grundlag herfor. Og netop den pålagte metode kan dermed også påvirke deres tænkning og deres faglige vurdering.

Analyse, anden del

I analysens første del har vi analyseret de fire teoristyrede begreber som vi udledte af vores kodning og som repræsenterer en form for fælles karakteristika, der dækker de fire informanternes tilgang til deres praksis, når de matcher et barn med et anbringelsessted. De fire begreber er ligeledes defineret som ydre eller indrestyret i forhold til begrebet. I dette andet afsnit af analysen vil vi koble vores fire begreber på Healys fire elementer der interagerer i konstruktionen af socialarbejdernes faglige formål.

Helays begreb om *Det formelle faglige grundlag for socialt arbejde* har vores informanter med fra deres uddannelse, hvor de socialiseres ind i fagets centrale værdier.

Healys begreber er ikke alene i forbindelse med valg og match af anbringelsessted, men skal her ses som elementer, der har betydning for den overordnede tilgang til myndighedsrådgiverens praksis omkring match af anbringelsessted.

Vores informanter siger samstemmigt, at de for at få en anbringelse bevilliget og godkendt det anbefalede anbringelsessted, skal sagen på visitation.

En informant siger herom:

"Efterfølgende laver jeg et visitationsskema og sender den til visitation. Hvor jeg så ligger den op til en anbringelse og så får jeg måske mandat til det. Det er aldrig sikkert". Og siger videre at; "Vi har ikke så meget beslutningskompetence egentligt".

Mens informanten her har indtryk af, at de holder mange børnesamtaler og siger at;

Vi skal ikke bare blive systemer, som de bliver mødt af. Vi skal faktisk være dem, der lytter til dem.

I begge udsagn er der både udtryk for den lovgivning vores informanter arbejder under, samt de gængse praksisser, der findes i *Den institutionelle praksiskontekst*. Samtidig finder vi begrebet *Brugere og deres lokalmiljø*, i den relation mellem vores informant og barnet, bliver tydelig ved afholdelse af børnesamtaler, som et centralt redskab til forandring.

Her gør vores informant det klart fra start i interviewet at hun

"ikke er så tilhænger af anbringelser på institution og opholdssteder".

På denne informants arbejdsplads har de ikke nogle procedure eller retningslinjer og tror at:

"vi har hver vores metode at gøre det på".

Rammer for praksis, bliver tydelig i begge udsagn. Vores informanter kender til den formelle viden, men gør brug af både uformel og tavs viden, ved at udvikle egne færdigheder. Der er ikke teoretisk belæg for deres tilgang, men viden de har opbygget gennem praksis.

Ingen af vores informanter giver udtryk for et særligt kendskab til Tilbudsportalen, som ellers er det værktøj, der skal gøre det nemt for myndighedsrådgiverne i Familieafdelingerne at finde relevante anbringelsessteder, der retter sig direkte mod barnets specifikke problemstilling. Det kan skyldes, at det er anbringelseskonsulenterne opgave og derfor omhandler de rammer for praksis, som vores informanter er underlagt, herunder den formelle viden.

Delkonklusion;

Denne del af analysen viser, at på trods af vores informanternes karakteristika er der udefrakommende faktorer, der vægter deres praksis. De er alle underlagt lovgivning, politikker og gængse praksisser. Ligesom de påvirkes af uformel og tavs viden. Samtidig er det fra deres uddannelse, at de motiveres til faget ud fra de formelle færdigheder.

Kapitel 5 Konklusion og perspektivering

Samlet konklusion

Gennem vores videnskabsteoretiske ståsted, teorivalg og analyse har vi forsøgt at besvare problemformuleringen om, hvad der motiverer, vægter og påvirker i processen, når en myndighedsrådgiver skal matche et barn med et anbringelsessted.

Vores videnskabsteoretiske udgangspunkt betyder, at vi qua induktionsproblemet ved, at vi ikke med sikkerhed kan konkludere, at den viden vi har fået om, hvad der motiverer, vægter og påvirker i processen, når en myndighedsrådgiver skal matche et barn til et anbringelsessted, er sikker og endegyldig. Vi kan sige, at den hypotese vi opstiller på baggrund af vores induktive undersøgelse alt andet lige er sandsynlig. Vores kobling til den abduktive begrundelsesform betyder, at den viden vi har fået, er sandsynlig, indtil en bedre forklaring er fundet.

Ved at høre myndighedsrådgiverne fortælle om, hvordan den enkelte fagprofessionelle oplever sin livsverden i vedkommendes faglige praksis, har vi fået revideret vores egne for-forståelser. Da vi starter masterafhandlingen, kan vi hos os selv identificere seks centrale og bevidste for-forståelser. Vores analyse og konklusion viser, at alle seks for-forståelser skal revideres, fordi de fire udvalgte informanternes livsverden ser helt anderledes ud end vi har antaget. Vores videnskabsteoretiske ståsted har dermed udfordret vores for-forståelser og bragt opgaven i en helt anden retning end forventet. Der har i et hermeneutisk perspektiv været tale om en horisontsammensmeltning og en efterfølgende revurdering af for-forståelser og forståelseshorisont.

Da vi vælger at tage afsæt i den induktive begrundelsesform er vi meget bevidste om, at uanset hvor åbne og nysgerrige vi end er på informanternes livsverden, så vil vores for-forståelser have indflydelse på vores undersøgelse og konklusion på analysen.

Vi vælger derfor at notere vores mest umiddelbare og bevidste for-forståelser af, hvad der motiverer, vægter og påvirker informanterne i deres praksis. Vi vælger hver tre ud som de bærende for-forståelser af informanternes praksis.

Ved at spejle vores indledende for-forståelser med undersøgelsens udvikling og endelige konklusion må vi konkludere, at valget af den induktive begrundelsesform blev helt afgørende for masterafhandlingens retning og undersøgelsesfelt.

Vores vurdering af opgavens reliabilitet viser, at vi står med en selektions-bias, der betyder, at informanterne ikke kan vurderes som repræsentative for alle myndighedsrådgivere, der arbejder med matchning af børn og anbringelsessteder. Den er repræsentative for en lille gruppe af myndighedsrådgivere, der er drevet af en høj grad af public service motivation.

Vores åbne induktive kodning af enkeltmandsinterviews med fire informanter viser tre dominerende temaer i informanternes udsagn. Det er stor selvbevidsthed, samarbejde og relation.

Vi identificerer derfor fire begreber, der går igen på tværs af informanternes udsagn i de tre temaer. Informanter har fællestræk fra alle de fire begreber i den måde de tilgår deres socialfaglige praksis på.

På den baggrund opstiller vi en hypotese om, at informanterne har nogle identiske fællestræk som karakteriserer den måde, de tilgår praksis på. Disse fællestræk vil vi analysere og udfolde som teoristyrede begreber.

Med udgangspunkt i den samlede semesterlitteratur udvælger vi fire teorier, der hver for sig og samlet kan belyse dels de fire teoristyrede begreber og et metaperspektiv på de fire teoristyrede begreber ud fra fire elementer, der interagerer i konstruktionen af socialarbejdernes faglige formål.

Vi vælger at analysere de fire teoristyrede begreber med teorien om public service motivation, Primadonnaen, tværprofessionelt samarbejde, undersøgelse om dynamisk tilgang til brug af teori, teori om konstruktionen af formålet med det sociale arbejde og ICS som metode.

I teorien om public service motivation og motivationsprofilen Primadonnaen analyserer vi den indre styrede motivation med udgangspunkt i den engagerede og selvbevidste praktiker. Analysen viser, at informanterne har en stærk forankring i motivationsdimensionen *selvopofrelse* og *medfølelse*, lidt forankring i *samfundssind* og ingen i *tiltrækning til politik*.

Kombineres motivationsdimensionerne med Primadonnaens motivationsprofil kan vi forstå *den engagerede og selvbevidste praktiker* som en praktiker, der på det indre plan er styret af selvopofrelse og stor medfølelse med børn, der skal anbringes. Og det er en praktiker, der ser arbejdet som et kald og har lige så høje forventninger til kollegaernes faglighed som sin egen. Relationen til barnet vægter over alt andet og den engagerede og selvbevidste praktiker bliver påvirket, hvis barnets tarv sættes i baggrunden for hensynet til eksempelvis økonomi.

Informanterne giver overvejende udtryk for, at det tværprofessionelle samarbejde er vigtigt og nødvendigt for at lykkes med anbringelsen og som den selvbevidste praktiker de også er, de meget bevidst om deres egen position og beslutningskompetence i forbindelse med valg af anbringelsessted. Informanterne er meget loyale over for de metoder, de skal bruge, hvilket er i tråd med deres høje faglige forventninger til dem selv og deres kollegaer. Alle fire informanter refererer til de socialfaglige metoder ICS og SOS. Det loyale metodevalg og -brug af ICS og

SOS understøtter den fokus, de har på barnet som deres altdominerende motivationsdimension.

Selvom vores informanter fremstår som selvbevidste og metodefaste, så er der også ydre faktorer, der vægter i deres praksis. Det være sig lovgivning, politikker og gængse praksisser og de påvirkes af uformel og tavs viden. I vores juraafsnit beskriver vi, hvordan handleplanen jf. Serviceloven § 140 og valg af anbringelsessted jf. Serviceloven § 68b ikke altid behandles lovmedholdeligt i informanternes praksis, fordi der kan være situationer, hvor det er hensynet til det interne opholdssted, der vejer tungere end opfyldelse af handleplanens mål og hvor børnene risikerer at blive anbragt på anbringelsessteder, der ikke har kapacitet til at arbejde efter handleplanens mål. Overtrædelse af disse to paragraffer vil udfordre vores informanter på deres grundlæggende faglighed og identitetsfølelse.

Den teoristyrede analyse viser, at når et barn skal anbringes på et anbringelsessted, så er der en række identiske fællestræk, der motiverer, vægter og påvirker lige netop de myndighedsrådgivere, vi har interviewet. Vores selektions-bias betyder, at vi ikke kan konkludere, at alle myndighedsrådgivere bliver motiveret af det samme som vores fire informanter:

Fremstår umiddelbart:
selvbevidste, engagerede, samarbejdende, metodefaste

Deres motivationsdimension er:
Selvopofrelse, medfølelse og samfundssind

Følgende karakteristika, der motiverer, vægter og påvirker i praksis:

- Arbejdet er et kald og giver en stærk identitetsfølelse
- At opnå og beskytte relationen til barnet er den primære motivation i arbejdet og vægter højt i prioriteringer og beslutninger i sagen
- Myndighedsarbejdet bliver udført med høj faglighed
- Faglige metoder anvendes progressivt for at fremme hensynet til barnet
- Samarbejdet bruges til at styrke sagen og deres egen position som myndighedsrådgivere
- Der stilles høje krav om faglighed og etik til sig selv, kollegaer og ledere
- Hvis myndighedsarbejdet ikke kan udføres i overensstemmelse med den indrestyrede motivation, skifter man arbejde
- Informanterne påvirkes af udefrakommende faktorer som lovgivning, økonomi

Ovenstående beskrivelse af karakteristika i praksis giver substans til de teoristyrede begreber *den engagerede, den selvbevidste, den samarbejdende og den metodefaste praktiker*. Det er myndighedsrådgivere, der har deres fokus på barnet i tråd med intentionen bag Barnets Reform. Et fokus, der understøttes af deres bevidste brug af socialfaglige metoder. Set ud fra et socialfagligt perspektiv fremstår de som meget kompetente og de vil være værdifulde medarbejdere i et myndighedsteam. Dog viser de teoristyrede begreber også, at hvis medarbejdernes public service motivation skal give værdi til organisationen, kræver det, at de oplever, at der er en reel mulighed for at gøre en forskel gennem deres motivation og engagement.

Perspektivering

Vores konklusion viser at de for-forståelser vi havde forud for masterafhandlingen ikke er sandsynliggjort, hvilket vi til dels begrundet med vores valg af informanter. Det finder vi naturligvis fagligt interessant, men gør også os nysgerrige på, hvad der så kan begrunde de problematikker omkring anbringelse på anbringelsessteder som vi beskriver i vores problemfelt.

Samtidig er vi under udarbejdelsen af vores masterafhandling, blevet opmærksomme på, at Ankestyrelsen i april 2021 (Ankestyrelsen 2021) har udgivet en undersøgelse af kommunernes valg af opholdssteder og døgninstitutioner. I undersøgelsen kommer de med eksempler på praksis og overvejelser fra seks kommuner. I dele af den undersøgelse finder vi eksempler, hvor vores for-forståelser bliver bekræftet.

Af undersøgelsen fremgår det blandt andet at;

Sagsgennemgangen viser eksempler på mangelfuld udredning af barnet forud for en anbringelse.

Hvilket bekræfter vores for-forståelse; *Handleplan med konkrete mål mangler forud for anbringelsen.*

I ingen af de gennemgåede sager fremgår det, hvordan kommunerne finder frem til det konkrete anbringelsessted.

Denne konklusion stemmer overens med vores for-forståelse;

Der er ofte tale om ubevidst praksis - myndighedsrådgiverne handler uden bevidst fagligt afsæt.

Endvidere fremgår det af undersøgelsen, at de fleste kommuner beskriver, at den myndighedsrådgiver, der er tilknyttet sagen, peger på et eller flere konkrete opholdssteder eller døgninstitutioner. Herefter er det ledelsen, som vælger det konkrete sted.

Vi tolker vores for-forståelse om at; *Økonomi spiller en afgørende rolle for hvor myndighedsrådgiverne må anbringe- det billigste tilbud bliver foretrukket frem for den faglige kvalitet*, som værende grundlag for, at det er ledelsen, der træffer den endelige afgørelse om valg af anbringelsessted.

Det fremgår derudover af undersøgelsen, at processen med at finde frem til et konkret tilbud er vanskelig og ressourcekrævende for kommunerne, hvilket er helt i tråd med vores for-forståelse; *Mulighed for at vurdere kvaliteten af anbringelsesstedet*.

Ydermere viser både vores empiri og undersøgelsen, at erfaring fra tidligere anbringelser spiller en afgørende rolle i valg af konkret anbringelsessted.

Til gengæld er der hverken i vores empiri eller undersøgelsen noget der tyder på, at begrebet *"Moralsk panik"*, påvirker myndighedsrådgiverens handlinger. Både vores informanter og de i undersøgelsen giver alle udtryk for, at det er vigtigt at finde det rette match fra start. I det kan der ligge en bekymring for at være medvirkende til at sådanne episoder som i TV2 dokumentaren *"Nødråb fra Børnehjemmet"*, finder sted.

Vi har defineret vores informanter som engagerede, selvbevidste, samarbejdende og metodefaste praktikere, og med stor fokus på barnet. Hvorimod at informanterne fra Ankestyrelsens undersøgelse til dels understøtter vores for-forståelser, hvilket kan tyde på andre praktiker karakteristika.

Dette set i sammenhæng med vores konklusion og overvejelser omkring valg af informanter, giver det os refleksioner over, hvilken betydning ledelse har for de forskellige praktiker karakteristika. For at kunne udvikle og anvende metoder, der sikrer det rette match af anbringelsessted, har ledelsesansvaret og ledelsesstilen en stor rolle.

Det er vigtigt at kunne tiltrække og fastholde praktikere med en høj public service motivation, fordi de er faglig dygtige og højtydende, samt har fokus på opgaven.

Derfor er det særligt vigtigt at team- og afdelingsledere bedriver ledelse, der har fokus på praktikerens karakteristika og motivationsprofil, så praktikerens kompetencer udnyttes bedst muligt i praksis.

Ud fra vores genstandsfelt havde vi en intension om at udvikle en model for kriterier, der sikrer det rette match mellem barnet og anbringelsesstedet, da vores problemfelt viser at det er et uafsøgt område.

Udviklingen i vores undersøgelse gør, at vores fokus flyttes fra intensionen om at udarbejde en model til fokus på betydningen af myndighedsrådgivernes karakteristika for praksis.

Undersøgelsens gyldighed retter sig ikke specifikt mod praksis inden for anbringelsesområdet men mod karakteristika i myndighedsrådgivernes praksis og er derfor gyldige inden for alle områder af det socialfaglige felt, ikke kun anbringelsesområdet.

Litteraturliste

Ankestyrelsen (2021), Kommunernes valg af opholdssteder og døgninstitutioner - Eksempler på praksis og overvejelser fra seks kommuner

Birkler, J (2005). Videnskabsteori, Munksgaard, 1. udgave, 11. oplag, 2016

Duus, G, Husted, M, Kildedal, K, Laursen, E, Tofteng, D (2014), Aktionsforskning - en grundbog, Samfundslitteratur, 1. udgave, 2. oplag 2014

Ejrnæs, Morten (2017) Tværprofessionelt samarbejde. Begreber og teori. I "Når professioner samarbejder – praksis med udsatte børn og unge" red. af Cecilie K. Moesby-Jensen. København: Forlaget Samfundslitteratur, 2017

Hald Andersen, S og Jensen, B (2016), Anbringelser Historik, omfang, årsager og virkemidler, Rockwool Foundation Research Unit and Gyldendal A/S, 1. udgave 2016

Healy, K (2016), Socialt arbejde i teori og kontekst, Akademisk Forlag, 2. udgave 2016

Hein, H, H (2009), Motivation, Motivationsteori og praktisk anvendelse, Hans Rietzels Forlag, 1. udgave, 2. oplag, 2010

Holmstrup, U (2017), Udsat for pressen, Journalistik, politik og forskning om børn i udsatte positioner, Forlaget Ajour, 1. udgave 2017

Håndbog om Barnets Reform (2011), Servicestyrelsen, 1. oplag 2011

Ingemann, H, J, Kjeldsen, I, Nørup, I & Rasmussen, S (2019), Kvalitative undersøgelser i praksis, Viden om mennesker og samfund, Samfundslitteratur, 1. udgave, 2. oplag 2019

Kvale, S, (1997), Interview, En introduktion til det kvalitative forskningsinterview, Hans Rietzels Forlag, 1. udgave, 14. oplag, 1997

Kvale, S & Brinkmann, S (2015), Interview, Det kvalitative forskningsinterview som håndværk, Hans Rietzels Forlag, 3. udgave, 3. oplag 2015

Pedersen, LH og Andersen, LB (2014), Styring og motivation i den offentlige sektor, Jurist og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave 7. oplag 2019

Rienecker, L & Stray, P (2017). Den gode opgave, Samfundslitteratur, 5. udgave 2017

Socialstyrelsen (2014), ICS-Håndbog Socialstyrelsen, fjerde udgave, 2014

Socialstyrelsen (2018), Kvalitet i sagsbehandlingen – en håndbog i anvendelse af ICS og udredningsværktøjet

Links

[Serviceloven](#)

[Nødråb fra børnehjemmet - dokumentar - TV 2](#)

[Astrid Krag - Home](#)

[FN's BØRNE-](#)

[Serviceloven | lex.dk – Den Store Danske](#)

[Håndbog om anbringelsesreformen](#)

[Børnene Først – Et trygt hjem og flere rettigheder til udsatte børn, januar 2021](#)

[Bred politisk aftale om boernene først](#)

[Udsatte børn – Nøgletal 2020](#)

[Fakta om anbringelser](#)

[Retsinformation](#)

[tilbudsportalen.dk](#)

[DET GODE MATCH](#)

[Styrket match af barn og anbringelsessted — Socialstyrelsen - Viden til gavn](#)

[Millioner går til spilde på børnehjem, der ikke hjælper](#)

[SF foreslår at oprette 'børnebaser' over hele landet](#)

[Det er historien om igen, siger tidligere Godhavndreng om nye afsløringer](#)

[Overgrebspakken — Socialstyrelsen - Viden til gavn](#)

[om-overgreb-mod-born-og-unge.pdf](#)

[Retsinformation](#)

[Indsatstrappen — Socialstyrelsen - Viden til gavn](#)

[Evaluerings af ICS — Socialstyrelsen - Viden til gavn](#)

[Signs of Safety — Vidensportalen på det sociale område](#)

Bilag

1. Rundspørge om døgntilbud til myndighedssocialrådgivere
2. Monika Retsgrundlaget-eksamensopgave-MBU
3. Sisi Retsgrundlaget, 4. sem MBU
4. Feltarbejdsaftale MBU 4. semester afhandling
5. Interviewguide afhandling
6. Transskriberede interviews - afhandling
7. Kodningsskema afhandling